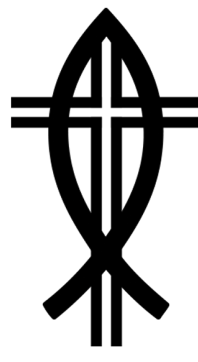


● For private circulation only



Book Post

<https://christianhistoricalsociety.in/>

கிநிஸ்தவ

வரலாற்றுச்

சுவடுகள்

● மார்ச் 2026

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

● விலை : ரூ 60 ● கிதழ் 70

**‘மீஷனர்கள் வெறும் மதப்பணியாளர்கள் அல்ல: அவர்கள்
சமூகக் கட்டமைப்பையே**

மறுவடிவமைத்த சமூக ஆக்குனர்கள்!’





பதீப்பாசீர்யர்...

கிறிஸ்துவுக்குள் பீர்யமான வாசகர்களுக்கு,

நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் உங்களுக்கு என் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்!

வரலாறு என்பது வெறும் கடந்த கால நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு அல்ல; அது நிகழ்காலத்தை சீர்படுத்தி, எதிர்காலத்தை செதுக்கும் மாபெரும் பாடநூல். அந்த வகையில், நமது 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' இதழின் பதிப்பை உங்கள் கரங்களில் தவழவிடுவதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இந்த மாத இதழ், பல விளிம்புநிலை மக்களின் கண்ணீரையும், அவர்களுக்காகத் தங்கள் சுகபோகங்களைத் துறந்த மிஷனரிகளின் தியாகங்களையும் சுமந்து வந்துள்ளது.

குறிப்பாக, தென் தமிழக திருச்சபைகளில் இன்று கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படும் 'அசனம்' என்பது வெறும் கறிச்சோறு பரிமாறும் உணவுத் திருவிழாவல்ல; அது 19-ஆம் நூற்றாண்டில் திருச்சபைக்குள் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்த சாதியப் பாகுபாட்டை வேரறுக்க, மிஷனரிகள் கையில் எடுத்த மாபெரும் 'சமத்துவ ஆயுதம்' என்பதை ஆணித்தரமாகப் பதிவு செய்துள்ளோம்.

மேலும், தமிழ் அச்சுக்கலையின் சிற்பிகளாகத் திகழ்ந்து, தங்கள் வியர்வையைச் சிந்தி, தமிழ் மக்களுக்கு எழுத்துக்களை வார்த்துக் கொடுத்த காடலீப் அடலர் மற்றும் சவேரியாருக்குத் தோள் கொடுத்த தந்தை ஹென்றிக் ஹென்றிக்ஸ் ஆகியோரின் மொழிப்பணியை நினைவுகூர்ந்துள்ளோம்.

மாயவரத்தில் சமத்துவக் கல்வியை விதைத்த ரெவரெண்ட் ஜி.டி. பேரன்பூருக், தரங்கம்பாடியில் சுவிசேஷத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு தன் துறவறத்தைக் கைவிட்டு கிறிஸ்துவை ஏற்ற குயவன் வேட்புபனின் சாட்சி, மற்றும் கடும் அடக்குமுறைகளைத் தாண்டி 197 ஆண்டுகளாக நிலைத்து நிற்கும் கல்லங்குழி திருச்சபையின் வரலாறு எனப் பல அறியப்படாத பொக்கிஷங்களை இந்த இதழில் நீங்கள் வாசிக்கலாம்.

வரலாற்றை வாசிப்பது மட்டுமல்ல, அதை நேசிப்பதும், அதிலிருந்து பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்டு இன்றைய திருச்சபைகளில் சமத்துவத்தையும் அன்பையும் பேணிக் காப்பதும் நமது தலையாய கடமையாகும். இந்த இதழில் இடம்பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு கட்டுரையும் உங்களை ஆழமாகச் சிந்திக்க வைக்கும் என நம்புகிறேன்.

வருகிற ஏப்ரல் மாதம் 25-ஆம் தேதி நடைபெறவுள்ள 'கிளாரிந்தா' குறித்த சிறப்புக் கருத்தரங்கிலும் நீங்கள் திரளாகக் கலந்துகொள்ள அன்புடன் அழைக்கிறேன். நமது வரலாற்றுத் தேடல் பயணத்திற்குத் தொடர்ந்து துணைநிற்கும் உங்கள் அனைவருக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள்.

தொடர்ந்து பயணிப்போம்... சுவடுகளைத் தேடி!

கிறிஸ்துவின் பணியில்,

மன்னா செல்வகுமார்

Manna Selvakumar

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு, தனிப்பட்ட சுழற்சிக்கு மட்டும், சந்தா விபரங்கள் மற்றும் நன்கொடை அளிக்கும் முறைகள் கடைசிப் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கிறிஸ்தவ

வரலாற்றுச் சுவடுகள்



கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத இதழ் 70 | மார்ச் 2026

ஆசிரியர்: மன்னா செல்வகுமார்

வடிவமைப்பு: சுஜித் ரெக்ஸ்

வெளியீடு: கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்



கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண்: 2-2-8(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை - 627859,

தென்காசி மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

தொலைபேசி: 04633 290401, 91767 80001

மின்னஞ்சல்: christianhistorical@gmail.com

இணையதளம்: www.christianhistoricalsociety.in



சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748



UPI ID: mannaselvakumar@okicici



+91 9176780001

'அசனம்'

உணவுத் திருவிழாவா?
சாதியொழிப்பு வரலாற்றுச் சுவடா?

மன்னா செல்வகுமார்
கிறிஸ்தவ மரபு ஆய்வாளர்

தென் தமிழகத்தில், குறிப்பாக திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் உள்ள திருச்சபைகளில் 'அசனம்' என்பது மிக முக்கியமான ஒரு நிகழ்வாகும். சபை நாள், பிரதிஷ்டை பண்டிகை, ஸ்தோத்திரப் பண்டிகை, பெந்தேகோஸ்தே போன்ற விசேஷ நாட்களில், சாதி, ஏழை, பணக்காரன் என்ற எந்த வேறுபாடும் இன்றி, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தரையில் பாயில் ஒன்றாக அமர்ந்து சம பந்தி போஜனம் (அசனம்) உண்பார்கள்.

இன்று ஒரு மாபெரும் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படும் இந்த 'அசனப் பண்டிகை' சாதாரணமாக உருவானதல்ல. இதன் பின்னணியில் பல கண்ணீர்க் கதைகளும், மிஷனரிகளின்கடுமையான போராட்டங்களும், சாதி ஒழிப்பிற்கான புரட்சியும் மறைந்துள்ளன. அன்றைய காலகட்டத்தில் மிஷனரிகள் எதற்காக இந்த 'அசனம்' என்ற முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை, 19-ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனில் நடந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் நமக்குத் தெளிவாகப் காட்டுகின்றன. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சாதியத்தின் கோர முகம்



கிறிஸ்தவம் அன்பையும் சமத்துவத்தையும் போதித்தாலும், அன்றைய இந்திய சமூகத்தில் வேரூன்றியிருந்த சாதியக் கட்டமைப்பு திருச்சபைக்குள்ளும் ஊடுருவி இருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினர், மற்றொரு சாதியினருடன் சேர்ந்து அமரவோ, ஒன்றாக உணவு அருந்தவோ மாட்டார்கள். இந்த ஏற்றத்தாழ்வு மிஷனரிகளுக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்தது.

பசுமலைக் கல்லூரியில் வெடித்த சாதியப் புயல் (1847)

1847-ஆம் ஆண்டு, மதுரை பசுமலை இறையியல் கல்லூரியில் ஒரு சிறிய சம்பவம் நடந்தது. கல்லூரியின் முதல்வர் ரெவரெண்ட் டிரேசி, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த தன் வீட்டுப் பணியாளரைச் சமையலறைக்கு அனுப்பினார். அவர் உள்ளே நுழைந்ததைக் கண்ட உயர்சாதி மாணவர்கள், 'ஒரு சாதிகாரனை எங்கள் சமையலறையைத் தீட்டுப்படுத்திவிட்டான்' என்று கொந்தளித்தனர்.

மறுநாளும் அதே பணியாளரை டிரேசி அனுப்பியபோது, மாணவர்கள் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தி, 'தீண்டத்தகாத நாயே, வெளியே போ!', என்று திட்டினர். அதற்கு ரெவரெண்ட டிரேசி, 'தேவையும்கூட யாரை வேண்டுமானாலும் அனுப்ப எனக்கு உரிமை உண்டு' என்று உறுதியாக நின்றார். இதனால் ஆத்திரமடைந்த 11 மாணவர்கள் 'டிரேசி துரை நமது சாதி ஆச்சாரத்தை அழிக்கப் பார்க்கிறார்' என்று கூறி பள்ளியை விட்டே வெளியேறினார்கள். கல்வி நிலையங்களில் கூட சாதி எந்த அளவுக்கு ஆழமாக இருந்தது என்பதற்கு இதுவே சாட்சி. **மிஷனரிகளின் அதிரடி முடிவு: சமபந்தி போஜனம் (அசனம்) என்ற ஆயுதம்**

பசுமலை நிகழ்வுக்குப் பிறகு, சாதிப் பாகுபாட்டை வேறுபடுத்தி மிஷனரிகள் ஒரு புரட்சிகரமான முடிவை எடுத்தனர். 1847 செப்டம்பரில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன்படி, மிஷனரிகளோடு இணைந்து அனைத்து உள்ளூர் ஊழியர்களும், விசுவாசிகளும் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவு உண்ண வேண்டும் (Love Feast / சமபந்தி போஜனம்) என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

அக்காலத்தில் வெளிநாட்டினரான மிஷனரிகளுடன் சேர்ந்து சாப்பிடுவது என்பது சாதியை முழுமையாகத் துறப்பதற்குச் சமம். எனவே, 'இந்தச் சமபந்தி போஜனத்தில் கலந்து கொள்ள மறுப்பவர்கள், மறுநாள் நடைபெறும் கர்த்தருடைய பந்தி (திருவிருந்து ஆராதனையில்) கலந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள்' என்ற கடுமையான விதியை மிஷனரிகள் கொண்டு வந்தனர்.

வெடித்த எதிர்ப்புகளும் விசுவாச சோதனையும்

இந்த அறிவிப்பு மக்கள் மத்தியில் பெரும் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. 'எங்கள் சாதியை இழந்து உறவினர்களால் ஒதுக்கப்பட நாங்கள் தயாராக இல்லை' என்று பலர் பின்வாங்கினர். ரெவரெண்ட சாண்டலர் வீட்டில் நடந்த முதல் சமபந்தி போஜனத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு பேர் கூட கலந்துகொள்ளவில்லை. மிகச் சிலரே கலந்துகொண்டனர்.

பெண்கள் உறைவிடப் பள்ளியிலும் இதே நிலை தொடர்ந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு சிறுமிகள் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டதாலும், 'தேவாவாய்' என்ற மாணவி மிஷனரிகளுடன் சேர்ந்து உணவு உண்டதாலும் ஆத்திரமடைந்த பல பெற்றோர்கள், தங்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளியை விட்டே வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துச் சென்றனர். **மிஷனரிகள் எதற்காக 'அசனத்தை' கொண்டு வந்தார்கள்?**

மேற்கண்டவரலாற்று நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில், மிஷனரிகள் இந்த 'அசனம்' அல்லது 'சமபந்தி போஜனம்' என்ற நிகழ்வைக் கொண்டு வந்ததற்கான உண்மையான காரணங்கள் இவையே:

1. சாதித் தடைகளை உடைத்தெறிய: சாதி

வேறுபாட்டை ஒழிக்க, 'ஒன்றாக அமர்ந்து சாப்பிடுவது' ஒன்றே மிகச் சிறந்த ஆயுதம் என மிஷனரிகள் நம்பினர். சமைப்பவர் யாராக இருந்தாலும், பரிமாறுபவர் யாராக இருந்தாலும், ஒன்றாக அமர்ந்து உண்பதன் மூலம் 'தீண்டாமை' என்ற கொடிய நோய் திருச்சபையை விட்டு ஒழியும் என அவர்கள் உறுதியாக நம்பினர்.

2. கிறிஸ்தவ சமத்துவத்தை

நடைமுறைப்படுத்த: இயேசு கிறிஸ்துவின் பார்வையில் அனைவரும் சமம் என்ற வேதக் கொள்கையை வெறும் வார்த்தையாகப் போதிக்காமல், செயலில் காட்டவே இந்த சமபந்தி போஜனம் கொண்டுவரப்பட்டது.

3. உண்மையான அன்பை வெளிப்படுத்த:

இறைவனுடன் நாம் இணைந்திருக்கிறோம் (திருவிருந்து) என்பதை உறுதிப்படுத்த, முதலில் சக மனிதனுடன் நாம் சாதி பேதமின்றி இணைந்திருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரியவைக்கவே 'அசனத்தில் பங்கேற்காதவர்களுக்குத் திருவிருந்து இல்லை' என்ற விதியைக் கொண்டு வந்தனர்.

இன்றைய திருச்சபைக்கும் வாயுமக்களுக்குமான பாடம் என்ன?

இன்று தென் மாவட்டங்களில் நடைபெறும் 'அசனம்' வெறும் கறிச்சோறு போடும் உணவுத் திருவிழா அல்ல. அது சாதியப் பாகுபாடுகளுக்கு எதிராகக் கட்டப்பட்ட ஒரு வரலாற்றுச் சமாதீ. நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தன் சாதிப் பெருமையை விட, கிறிஸ்து இயேசுவின் அன்பே பெரிது என்று தங்கள் உறவுகளையும் சமூக அந்தஸ்தையும் இழக்கத் துணிந்த ஆதி கிறிஸ்தவர்களின் தியாகத்தின் அடையாளம் தான் இந்த அசனம்.

இன்றைய தலைமுறையினர், அசனப் பந்தியில் ஒன்றாகச் சம்மணமிட்டு அமரும்போது, சுவையான உணவை மட்டும் ருசிக்காமல், அந்த உணவுக்குப் பின்னால் மிஷனரிகள் சிந்திய கண்ணீரையும், அவர்கள் நமக்காகப் பெற்றுத் தந்த 'சமத்துவம்' என்ற விடுதலையையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். சாதி, மதம், ஏழை, பணக்காரன் என்ற எந்தப் பாகுபாடும் இல்லாமல் மனிதர்கள் அனைவரும் சமம் என்ற மாபெரும் உண்மையை சமூகத்திற்கு உரக்கச் சொல்லும் ஒரு காலக்கண்ணாடியே இந்த 'அசனம்'.

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு-16



திருமதி. ராமினா சஜித்

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு - பகுதி 16

முந்தைய அத்தியாயத்தில், மிஷனரி ரிங்கல்தெளபே திருநெல்வேலியின் கடற்கரையோரக் கிராமங்கள் வழியாக மேற்கொண்ட ஆரம்பகால பயணங்களையும், அங்கு அவர் கண்ட சவால்களையும் பார்த்தோம். அதன் தொடர்ச்சியாக, உவரி மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் அவர் ஆற்றிய பணிகள், திருவிதாங்கூர் நோக்கிய அவரது பயணம் மற்றும் அவரது ஊழியத்தின் இறுதி நாட்கள் குறித்த வரலாற்றுப் பதிவுகளை இந்த மாதத் தொடர்ச்சியில் காண்போம்.

உவரி மற்றும் கடற்கரையோரக் கிராமங்களில் ஊழியம்:

ரிங்கல்தெளபே தனது பயணக் குறிப்பில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

“சூரியன் மறையும் நேரத்தில் நான் உவரியை அடைந்தேன். கடலோரத்தில் அமைந்துள்ள இந்த அழகிய கிராமத்தில் மூன்று ரோமன் கத்தோலிக்கத் ஆலயங்கள் உள்ளன. பொதுவாக எங்கும் காணப்படாத அளவிற்கு மக்களின் கடின உழைப்பை இங்கு காண முடிந்தது. மக்கள் கடற்கரைக்கு இணையாக ஓடும் ஒரு குறுகிய மணற்பாங்கான நிலத்தில் விவசாயம் செய்யப் பெரும் முயற்சி எடுத்துள்ளனர். செழிப்பான புகையிலைத் தோட்டங்களும், வாழை மற்றும் வெள்ளரித் தோட்டங்களும், செம்மண் பாலைவனத்தைக் கண்டு சோர்ந்துபோன கண்களுக்கு விருந்தாக அமைந்தன. இங்கேயே தங்கிவிட

வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன். மாலையில் பிரசங்கம் செய்தேன்; மறுநாள் நீண்ட காலமாக மிகவும் மோசமாக நடந்து கொண்ட ஒரு உபதேசியாரை வேலையை விட்டு நீக்கி பல விரும்பத்தகாத விவகாரங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தேன். சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பிரசங்கித்த சாணார் மக்கள் கூட்ட தலைவராக ஐரோப்பாவில் அறியப்பட்ட அதே நபர் இவர்தான். சமீபத்திய உபத்திரவத்தில் 500 பேர் பின்வாங்கிவிட்டார்கள், ஆனால் ஞானஸ்நானம் பெற்ற இருநூறு பேர் உறுதியாக நிற்கிறார்கள்.

6 -ஆம் தேதி மாலையில், உவரியிலிருந்து சில மைல் தொலைவில் உள்ள கடற்கரை கிராமமான குண்டல் சென்றேன். அங்கு ஒரு அழகான ஆலயம் உள்ளது. அங்கே பிரசங்கம் செய்து பல குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன். பிரசங்கத்திற்குப்பிறகு, ஒரு மனிதர்தானாகவே முன்வந்து, தான் ஒரு பெரிய பாவி என்றும், தனக்கு அறிவுரை கூறி வழிநடத்த யாரையாவது அனுப்ப வேண்டும் என்றும் கூறினார். ஒரு இந்தியரிடமிருந்து இதுபோன்ற தன்னிச்சையான அறிவிப்பை நான் முதல்முறையாகக் கேட்டதில் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அவருக்கு நம்முடைய எல்லாம் வல்ல இரட்சகரைச் சுட்டிக்காட்டினேன். அவர் பெயர் ஒளிவு (அதாவது பிரகாசம்). அவரைப் பற்றி இனி வரும் காலங்களில் ஒரு நல்ல செய்தியைச் சொல்ல எனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

எட்டாம் தேதி, வேறொரு கடற்கரை கிராமமான

மாறுகால்குறிச்சிக்குச் சென்றேன். அங்கே பிரசங்கம் செய்து, குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன். உவரி சபையைத் தற்காலிகமாகக் கவனித்துக்கொள்ளும்படி தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த நல்ல உபதேசியாரான மெய்ஞானம் என்பவரைக் கேட்டுக்கொண்டேன். இங்கே ஆசிரியர்களாகப் பயிற்றுவிக்கப்படக்கூடிய நம்பிக்கைக்குரிய இளைஞர்கள் சிலர் உள்ளனர்.

இங்கிருந்து நான் அதே வகையான மற்றொரு கிறிஸ்தவ கிராமமான நாவலடிக்குச் சென்றேன். தஞ்சாவூர் செமினாரியைச் சேர்ந்த தானியேல் என்ற உறுதியான இளைஞர் இங்கிருக்கிறார். மேலும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த பல நல்ல சிறுவர்களும் உள்ளனர். இங்கு ஒரு செமினாரியை (வேதாகம கல்லூரி) உருவாக்குவது மிகவும் எளிதான காரியம். மாலையில் நான் உள்ளூரில் உள்ள பொட்டல்களத்திற்குச் சென்றேன், ஆனால் அங்குள்ள சபையின் நிலை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று ரிங்கல்தெளபே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருவிதாங்கூர் பயணம் மற்றும் சபைகளின் நிலை:

ரிங்கல்தெளபே பாளையங்கோட்டைக்குத் திரும்பி ஈஸ்டர் வரை அங்கு தங்கினார். பின்னர் ஏப்ரல் 13 ஆம் தேதி திருவிதாங்கூருக்குப் புறப்பட்டார். தெற்கே உள்ள நிலையங்களை மீண்டும் பார்வையிடுவதில் பதினொரு நாட்கள் செலவிட்டார். குறிப்பாக சமராபுரம் மற்றும் வடக்கன்குளம் பற்றி அவர் குறிப்பிடுகிறார்; அங்கு சுமார் முப்பது புராட்டஸ்டன்டுகளைக் கண்டார், ஆனால் கத்தோலிக்கர்கள் பலர் விரோதமாக இருந்தனர். 25 ஆம் தேதி அவர் திருவிதாங்கூருக்குச் சென்றார். அங்கு பல்வேறு இடங்களைப் பார்வையிட்டு இரண்டரை மாதங்கள் தங்கி, ஜூலை 10 ஆம் தேதி மீண்டும் பாளையங்கோட்டை அடைந்தார். அதற்கும் செப்டம்பருக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர் தென் திருநெல்வேலியில் மேலும் ஐந்து முறை சுற்றுப்பயணம் செய்தார். பாளையங்கோட்டையில் ஆங்கில ஆராதனையில் பொதுவாக இருபது முதல் நாற்பத்தைந்து பேர் கலந்துகொண்டதாகவும், தமிழ் சபையினரின் எண்ணிக்கையும் ஏறக்குறைய அதே அளவில் இருந்ததாகவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

ரிங்கல்தெளபே தனது நாட்குறிப்பின் இப்பகுதியைச் சபைகளின் நிலை குறித்த பொதுவான கருத்துகளுடன் முடிக்கிறார். அவரது கணிப்புகள் ஆழ்ந்த பக்தி வைராக்கியம் கொண்ட ஒரு மனிதருடையது என்பது தெளிவாகிறது. அவரது எதிர்பார்ப்புகள் சற்று அதிகமாகவே இருந்தன. அந்தக் காலத்தில் அவருக்குத் தமிழ் மொழியில் போதிய அறிவு இல்லை என்பதையும், கிராமங்களில் பேசப்படும் பேச்சுவழக்கு அவருக்குப் புரியாது என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அவர் தனது நாட்குறிப்பில் 'இந்த

மாகாணத்தின் வட்டாரமொழியை என்னால் இன்னும் புரிந்து கொள்ள முடியாததாலும், ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க எனக்கு எந்த வழியும் இல்லாததாலும், ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை மெய்ஞானம் மற்றும் ஆபிரகாம் ஆகிய இரண்டு தகுதிவாய்ந்த உபதேசியர்களுக்கு வழங்கினேன். அவர்கள் மூலம் முன்னூறு முதல் நானூறு பெரியவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றுள்ளனர்.' என்று கூறுகிறார்:

எல்லைப்புறப் பணிகள் (1806-1807):

அக்டோபர் 1806 முதல் ஆகஸ்ட் 1807 வரையிலான ரிங்கல்தெளபேயின் நாட்குறிப்பு, அக்டோபர் இறுதியில் அஞ்சாங்கோவிலுள்ள ஒரு நண்பரிடமிருந்து அவருக்குக் கடிதங்கள் வந்ததைக் காட்டுகிறது. அந்த நண்பர் அவருக்கு 100 ஸ்டார் பகோடாக்களை அனுப்பியதோடு, திருவிதாங்கூர்-திருநெல்வேலி எல்லையைத் தாண்டிச் சில மைல் தொலைவில் உள்ள மயிலாடியில் பொருத்தமான இடத்தை வாங்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் அளித்தார். டிசம்பரில் அவர் எஸ்.பி.சி.கே. (S.P.C.K.) மிஷனரிகளுடன் இதுபற்றி விவாதிக்க திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் சென்றார். அடுத்த எட்டு மாதங்களுக்கு அவர் திருநெல்வேலி மற்றும் திருவிதாங்கூர் ஆகிய இரண்டு இடங்களுக்கும் வசதியான ஓரிடத்தில் குடியேறத் தேடிக்கொண்டே, அச்சபைகளின் மீது அதிக கவனம் செலுத்தினார். பிப்ரவரியில் அவர் எல்லையின் திருநெல்வேலிப் பக்கத்தில் உள்ள கானானூருக்கு அருகில் ஒரு நிலத்தை வாங்கி, அங்கு ஒரு 'பாடும் பள்ளியை'த் (Singing School) தொடங்கினார். ஆனால் மே முதல் ஆகஸ்ட் வரை அவர் முதலூரில் தங்கியிருந்தார். அங்கிருந்தபோது, தருவ வையில் ஒரு நிலத்தை வாங்கி, ஒரு சிறிய பங்களாவைக் கட்டினார்.

அவரது நாட்குறிப்பிலிருந்து சில முக்கியப் பதிவுகள்:

• **அக்ட. 21:** படுகாபட்டிக்கு அருகில் சில நாட்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட ஒரு சிறிய தேவாலயத்தில் நின்றேன்; மக்கள் என்னைப் பார்த்ததும் மகிழ்ச்சியடைந்து, தங்கள் குடியேற்றத்திற்கு என் பெயரைச் சூட்ட அனுமதி கேட்டார்கள். ஆனால் நான் அதற்கு 'நாயின்' என்று பெயரிட்டு, வேதாகமத்திலிருந்து உண்மையான விசுவாசத்தின் தன்மையைப் பற்றிப் பேசினேன். அங்கிருந்து சாத்தான்குளத்திற்கு அருகில் உள்ள சுண்டங்கோட்டைக்குச் சென்றேன், அங்கு ஒரு புதிய ஜெபக்கூடாரம் அல்லது பனை ஓலைக் குடிசை உள்ளது.

• **அக்ட. 25:** இடையன்குளத்திற்குச் சவாரி செய்தேன்.

அவர்களின் கோயில் இப்போது ஒரு நல்ல சிறிய தேவாலயமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு ஒரு உபதேசியார் இருக்கிறார். தருவைக்குச் சென்றேன், அங்கு ஒரு புதிய குடிசையில் ஜெபம் செய்தேன், அவர்கள் ஒரு புதிய தேவாலயம் கட்டப் போகிறார்கள்.

- **மார்ச் 1, 1807:** கானானூரில் உள்ள குழந்தைகளுடன் ஒரு பாடல் பள்ளியைத் தொடங்கினேன், அங்கு நான் குடியேற முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இது எவ்வளவு நம்பிக்கையற்ற பணி என்பதை ஐரோப்பாவில் உள்ள நம் சகோதரர்கள் எவராலும் கற்பனை செய்துகூடப் பார்க்க முடியாது.

- **ஆகஸ்ட் 13:** (இரவில் வயல்வெளியில் ஒரு மனிதன் ஜெபிப்பதைக் கேட்டபோது) - 'இந்த மக்களிடையே கொஞ்சம் ஆவிக்குரிய வாழ்வும் ஜீவனும் இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன்; மிஷனரி இன்னும் அதிக ஆவிக்குரிய வாஞ்சையோடு இருந்திருந்தால், அநேகமாக இன்னும் அதிகமாகவே வெளிப்பட்டு இருக்கும். நான் அவர்கள் மத்தியில் வாழத் தொடங்கியதிலிருந்து அவர்களைப் பெரிதும் நேசிக்கிறேன் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.'

- **ஆகஸ்ட் 23:** தமிழ்மொழியில் எனது முன்னேற்றம், கிறிஸ்தவ போதனைகள் மற்றும் ஆவிக்குரிய விஷயங்களில் மக்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் பேசுவதற்குப் போதுமானதாக உள்ளது. ஆனால் நேர்த்தியும், சரளமும், சொல்லாற்றலும் எனக்கு இன்னும் வரவில்லை. மேலும், பூர்வீகக் குடிமக்கள் பேசுவதைப் புரிந்துகொள்வது எனக்கு மிகவும் கடினமாக உள்ளது. ஒருபுறம் அவர்கள் பிழையாகவும், கொச்சையாகவும் (uncouthly), வட்டார வழக்கிலும் (provincially) பேசுவது காரணம்; மறுபுறம் அவர்கள் பேசும் அதிவேகமும் (rapidity) ஒரு காரணமாகும். இதனைத் தொடர்ந்து, தமிழ் வேதாகமங்களை வாங்குவதற்கு 'பிரிட்டிஷ் மற்றும் ஃபாரின் பைபிள் சொசைட்டி' (British and Foreign Bible Society) மானியம் வழங்க வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு கிடைக்கும் வேதாகமங்கள் எல்லா உபதேசியர்களையும் விட அதிக காரியங்களை போதிக்கும் என்றும் இந்த நாட்குறிப்பை அவர் பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் முடிக்கிறார்:

எனது விருப்பம் என்னவென்றால் தருவையில் நான் சுதந்திரமாகச் செயல்பட்டு, ஒரு சிறிய கிறிஸ்தவ மந்தையை உருவாக்க விரும்புகிறேன். அந்தக் கூட்டம் வெறும் பெயரளவில் இல்லாமல், பரலோகத்தின் சபாவமான என்றென்றும் அழியாத அன்பை தங்கள் ஆத்துமாவில் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்.

இறுதி நாட்கள் மற்றும் மரிவு:

1808 ஆம் ஆண்டிற்கான ரிங்கல்தெளபேயின் நாட்குறிப்புகள் அல்லது கடிதங்கள் எதுவும் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. 1808 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் அல்லது 1809 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், திருநெல்வேலியுடனான அவரது நேரடித் தொடர்பு முடிவுக்கு வந்தது. அவர் தருவையில் கட்டிய பங்களாவையும், கானானூர் நிலத்தையும் எஸ்.பி.சி.கே. பிரதிநிதிகளிடம் ஒப்படைத்ததாக பிஷப் கால்டுவெல் கூறுகிறார். 1808 முதல் 1816 வரை அவர் திருவிதாங்கூரில், குறிப்பாக மயிலாடியில் வசித்தார். இந்த ஆண்டுகளில் அவர் சுமார் ஏழு கிராமங்களில் சபைகளை உருவாக்கினார். 1815 ஆம் ஆண்டில் இந்தச் சபைகளில் ஞானஸ்நானம் பெற்ற சுமார் 840 பேர் இருந்தனர்.

அவர் பலமுறை பாளையங்கோட்டைக்குச் சென்றுள்ளார். குறைந்தது இரண்டு முறையாவது அங்கு கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகையைக் கொண்டாடினார். அங்குள்ள ஆங்கிலேயர்களுக்கும், ஒருவேளை தமிழ் சபையினருக்கும் ஆராதனைகளை நடத்தினார். 1815 இல் திரு. சாயர் (Mr. Sawyer) இறக்கும் வரை அவருடன் நெருங்கிய நட்பைப் பேணினார். அதற்கு முந்தைய ஆண்டு, சாயர் தனக்கு உதவியாளராக மட்டும் இல்லாமல் (1805 இல் அவர் பரிந்துரைத்தது போல), ஒரு முழு மிஷனரியாகத் தன்னுடன் இணைய வேண்டும் என்று முன்மொழிந்தார். சாயர் அதற்கு விருப்பம் தெரிவித்தார். ஆனால் திருவிதாங்கூரில் இருந்த ஆங்கிலேயப் பிரதிநிதி (British Resident) இந்தத் திட்டத்தை ஏற்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, சி.எம்.எஸ். (C.M.S.) மிஷன் சார்பில் தரங்கம்பாடிக்கு அப்போதுதான் வந்திருந்த ரேனியஸ் அல்லது ஷ்னாரே தென் திருவிதாங்கூரில் பணியாற்ற வரலாம் என்று அவர் பரிந்துரைத்தார்.

இருப்பினும், இரண்டு வெவ்வேறு சங்கங்களைச் சேர்ந்த மிஷனரிகள் இணைந்து பணியாற்றுவது புத்திசாலித்தனமாக இருக்காது என்று ரிங்கல்தெளபே நினைத்தார். எனவே சி.எம்.எஸ். மிஷனரிகளுக்காகத் தான் பதவிவிலக முடிவுசெய்தார். ஆனால் அவர் திருநெல்வேலிக்கு முதலில் வந்ததைப் போலவே, இம்முறையும் தனது சொந்த சங்கம் (L.M.S.) இந்த விஷயத்தில் என்ன விரும்பும் என்பதைப் பற்றி அவர் யோசித்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் சங்கங்களுக்குள் பிரச்சனை வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி ரேனியஸ் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்க மறுத்துவிட்டார்.

1816 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், உடல் நலிவுற்று, கல்லீரல் நோயால் பாதிக்கப்பட்ட ரிங்கல்தெளபே திருவிதாங்கூரை விட்டு வெளியேறினார். லண்டன் மிஷனரி சங்கத்தின் இயக்குநர்களுக்குத் தான் புறப்படுவதை அறிவிக்கும்போது, 'என் வேலை முடிந்துவிட்டது, அது நிரந்தரமான முத்திரையைப் பெற்றுள்ளது' என்று எழுதினார். உடல்நலத்தை மேம்படுத்திக்கொள்ள 'கேப் ஆஃப் குட் ஹோப்' (Cape of Good Hope) செல்லத் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால் நமக்குத் தெரியாத காரணங்களுக்காக, அதற்குப் பதிலாக அவர் மலாக்காவுக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து எல்.எம்.எஸ். பொருளாளருக்கும் தனது சகோதரிக்கும் எழுதிய கடிதத்தில், தனது உடல்நிலை சற்றுத் தேறியிருப்பதாகவும், தான் படேவியாவுக்குச் (Batavia) செல்வதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ரிங்கல்தெளபேயின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பார்க்கும்போது, ஒரு மிஷனரிக்குத் தேவையான தியாகமும், அர்ப்பணிப்பும் அவரிடம் மேலோங்கி இருந்ததைக் காண முடிகிறது. மொழி தெரியாத தேசத்தில், வசதிகள் இல்லாத கிராமங்களில், எதிர்ப்புகள் நிறைந்த சூழலில், அவர் விதைத்த விதைகள் இன்று ஆலமரமாய் வளர்ந்து நிற்கின்றன. ஆரம்பத்தில் அவர் கண்ட மக்கள், பாவம் என்றால் என்னவென்று அறியாதவர்களாகவும், காரணமின்றி ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பியவர்களாகவும் இருந்தனர். ஆனால், கிறிஸ்துவின் அன்பை ருசித்தபின், அந்த மக்களிடத்தில் ஆவிக்குரிய ஜீவன் துளிர்ப்பதை அவரே சாட்சி பகர்கிறார். 'என் வேலை முடிந்துவிட்டது, அது நிரந்தரமான முத்திரையைப் பெற்றுள்ளது' என்று அவர் கூறிய வார்த்தைகள் எவ்வளவு ஆணித்தரமாகவும் உறுதியுடனும் ஒலிக்கின்றன! கிறிஸ்துவுக்குள் இப்படிப்பட்ட திடநிலையுடன் ஒருவர் பேசுவது, 'நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன்' என்று சொல்லிய அப்போஸ்தலன் பவுலின் வார்த்தைகளை நினைவுபடுகிறது.

ரிங்கல்தெளபேக்குப் பிறகு திருநெல்வேலி மிஷனரின் வளர்ச்சிப் பாதை எதை நோக்கிச் சென்றது? அடுத்தகட்ட மிஷனரிகளின் வருகை திருச்சபையில் எத்தகைய மாற்றங்களை உண்டாக்கியது? என்பதை அடுத்த இதழில் விரிவாகக் காண்போம்.

'அறியாமை இருளில் சுடர் விளக்காய்,
அயராது உழைத்தான் அந்தத் தேவ ஊழியன்!
இயேசு கிறிஸ்துவே அஸ்திபாரமாய் நின்றதால்,
விதைத்தவன் மறைந்தாலும் விதை மரிக்கவில்லை,
விருட்சமாய் வளர்ந்து சாட்சி பகரும்!'

தொடர்ந்து படிப்போம்...



CHRISTIAN HISTORICAL SOCIETY (CHS)

Membership Application Form

SCAN TO APPLY

(Join as a Member - Google Form)



Fill out this Google Form to join the Christian Historical Society as a member.

Christian Historical Society (CHS)

No. 99/14 & 99/15,
ASAR Campus, Aladipatti Road,
Surandai - 627859,
Ternakasi District, Tamil Nadu.

+91 91767 80001

christianhistorical@gmail.com

www.christianhistoricalsociety.in

Christian Historical Society

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

Membership Application Form

Monthly Research Journal

Preserving hidden, forgotten, and neglected pages
of Christian history

Published continuously every month since June 2020

SCAN TO APPLY



This membership form can be

✓ Shared digitally ✓ Printed for submission

Contact Us

Christian Historical Library & Museum
Surandai - 627859, Tamil Nadu, India

+91 90420 15221



ஓடிப் போனவன்-18



முனைவர். ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர்

தாவீது பாளையங்கோட்டைக்கு வந்து சேர்ந்தான். சத்தியநாதன் அவனுக்காகவே காத்திருந்ததுபோல் ஆரத்தழவி வரவேற்றார். தாவீதின் முகமும் அகமும் மலர்ந்து காணப்பட்டது. இதுவரை காணாத மகிழ்ச்சி அவன் கண்களில் மின்னியது.

விஜயராமபுரத்தில் நிகழ்ந்த அனைத்தையும் அவன் விவரித்தான். உறவினர்கள் தன்னை அன்போடு ஏற்றுக் கொண்டதையும், இயேசுவின் அன்பு அங்கே பலரது இதயங்களைத் தொடத் தொடங்கியதையும் மகிழ்ச்சியோடு கூறிக்கொண்டிருந்தான்.

“ஆமாம் ஐயா. அங்கு அருவடைக்குத் தயாராய் பல ஆத்துமாக்கள் உள்ளன. அதற்காகவே ஆண்டவர் என்னை அங்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்,”

அந்நேரம் தஞ்சையிலிருந்து வந்து சத்தியநாதனோடு தங்கியிருந்த மிஷனரி ஜெனிக்கே வந்தார். தாவீது அவரை வணங்கி மகிழ்ந்தான்.

‘உன் உறவினர்கள் எல்லோரும் நலமா?’

அனைவரையும் பார்த்தாயா? இரண்டு மாதங்கள் அங்கு தங்கி இருந்ததை அறிந்து மகிழ்ந்தேன்,’ என்றார் அவர்.

“ஆமாம் ஐயா. அங்கு அருவடைக்குத் தயாராய் பல ஆத்துமாக்கள் உள்ளன. அதற்காகவே ஆண்டவர் என்னை அங்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்,” என்றான்.

‘அப்படியா? உங்கள் குடும்பத்தார் உன்னையும் நமது இரட்சகரின் அன்பையும் ஏற்றுக் கொண்டது பெரும் சந்தோஷம்,’ என்றார் ஜெனிக்கே. ‘நான் அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு உடனடியாகத் திரும்புவரத்தான் நினைத்தேன். ஆனால் அவர்களது அன்பு என்னை உருக வைத்தது. என்னைத் திரும்பவும் அவர்களைப் பார்க்க வைத்த இயேசுவையே அவர்களும் தேடத் தொடங்கினர். தொடர்ந்து அவரைப் பற்றி அறிய ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்,’ என்றான்.

சத்தியநாதன் மெதுவாகக் கேட்டார்:

‘அதுசரி தாவீது, அங்கு எதிர்ப்பு ஏதும் இல்லையா? ஏற்கெனவே இருந்த நம்பிக்கைகள் பற்றி நீ கூறியிருந்தாயே?’ ‘ம். . . உண்டுதான் ஐயா. சிலர் ‘இது வெள்ளைக்காரன் சாமி’ என்றும். நாம் கும்பிடும் தெய்வம் நம்மைக் கண்டிக்கும் என்றும்’ கூறுகின்றனர்.

ஆனால் நான் யாரையும் வற்புறுத்தவில்லை.

இயேசுவைப் பற்றி அவர்கள் கேட்டனர். நானும் அவரது அன்பை கூறினேன். எனது அக்கா, மாமா, பாட்டி உள்ளிட்ட சிலர் 'இயேசுவே எங்கள் தெய்வம்' என்று சொல்லும் அளவுக்கு அவருடைய அன்பு அவர்களைத் தொட்டுள்ளது. இன்னும் சிலர் அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றனர்.

'மிகவும் நல்லது. அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்களது நம்பிக்கைகளைக் குறை கூறுவதோ நமது நம்பிக்கைகளை தீணிப்பதோ தவறு. அத்தோடு தம்பி, இங்கு சாதிப்பாகுபாடு ஆழமாக உள்ளது. நாம் சுவிசேசம் சொல்லச் சென்றால் முதலில் கேட்பது 'இவன் எந்தச் சாதி?' என்பதுதான். தங்களை சாதியான் என்று அறிந்தால்தான் நாம் சொல்வதை நின்று கேட்பார்கள். இல்லையேல் செவிகொடுப்பதே இல்லை.

இந்நிலையில் நம்மோடு பணியாற்றும் ஊழியர்களிடையேயும் இந்த சாதிப்பேய் ஒளிந்து கிடக்கிறது. சென்ற வாரமே கூடுகையில் நான் தெளிவாகச் சொன்னேன்.

'சாதி பார்த்து பழகுவோர் இங்கே ஊழியம் செய்ய வேண்டாம்; தஞ்சைக்கு திரும்பிச் செல்லலாம்' என்று. இருவர் இதனால் கோபமடைந்தனர். 'கர்த்தர் அவர்களது மனதை மாற்ற வேண்டும்.' என்ற அவர் சிறிது நின்று,

'உன் சமூகத்தில் ஊழியம் செய்ய ஒருவரை கர்த்தர் காட்ட வேண்டும் என்று நான் பலமுறை ஜெபித்தேன். இதைப் பற்றி சுவாரட்சு ஜயாவிிற்கும் எழுதியிருந்தேன். அதைக் கருத்தில் கொண்டே உன்னை இங்கு அனுப்பியிருக்கிறார்.

கர்த்தர் தமது சித்தத்தை உன்னால் நிறைவேற்றப் போகிறார்.' என்றார், ஒரு நீண்ட மூச்சுக் காற்று அவரிடமிருந்து வெளியேறியது.

உடனே ஜெனிக்கே தொடர்ந்தார்,

"எகிப்தில் அடிமைகளாக வாழ்ந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்களை மீட்க மோசேயைத் தேர்ந்தெடுத்தது போலவே, உன்னையும் செயல்படுத்துகிறார் என்று உணர்கிறேன்." என்றார்.

"ஆம். இதுவரை நாடார் சமூகத்தில் சுவிசேசம் சொல்ல ஆளில்லை. தேரிவிளையில் கிளாரிந்தா ஏற்படுத்திய சிறிய சபை ஒன்று உள்ளது; அதிலும் உங்கள் சமூகத்தார் அதிகம்," என்றார் சத்தியநாதன். தாவீதின் முகம் சற்றே மாறியது. அதை ஜெனிக்கே கவனித்தார்.

'தாவீது, எதுவும் உன்னை வருத்துகிறதா?'

'ஐயா. . . .' என்றான் தாவீது மெதுவாக. 'உங்கள் நாடார்' என்று கூறியதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் அனைவரும் ஒன்றுதானே?'

சத்தியநாதன் புன்முறுவலுடன், 'நீ கூறுவது நியாயம். இந்தச் சமூகத்தின் சிறு சிறு பகுதிகளாக சிதறுண்டு கிடக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகங்கள், பொதுச் சமூகமாக வேண்டும்.

'கடவுளின் முன் அனைவரும் சமம்' என்று உரைக்கும் குரலை நாம் தெருக்களுக்குள் கொண்டு செல்ல வேண்டும். மக்கள் மதம் மாற வேண்டும் என்பதல்ல நோக்கம்; மனிதன் மனிதனை அடிமைபோல் கருதும் நிலை மறைய வேண்டும், போன மாதம் குளோரிந்தாளின் வீட்டிற்கு கல்வி கற்க தனது மகனை அழைத்து வந்த நீலிமுத்தன் என்பவரை ஊர்ப் பஞ்சாயத்தைக் கூட்டி அவரை அங்கு நிறுத்தி பலவாறு ஏளனம் செய்தனர். 'உன் மகனைப் படிக்க வைத்து உயர்ந்த சாதியாக மாறப் போகிறாயோ?' என்று கேலி செய்தனர். 'பிறகு எங்கள் ஆடு மாடுகளை யார் மேய்ப்பார்?' என்று கேட்டு சிரித்தனர். எங்களாலும் எதுவுமே செய்ய முடிய வில்லை. கண்ணீரோடு ஜெபம் தான் செய்தோம்.

கீழ்த்தெருவில் வசிக்கும் அவரைப் போன்றோர் உயர் சாதியினராக தங்களைக் கருதிக் கொள்வோரின் மேலத்தெருவுக்குள் செல்ல அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை. அவர்கள் நமது ஆலய கூடுகைக்கு வர இரவு பல வயல்வெளிகளைச் சுற்றி ஒரு மணிநேரம் நடந்து வருகின்றனர். நேர் வழியாக வந்தால் வெறும் பத்து நிமிட நடைதான். இந்தக் கோடையில் கிணறுகள் நீர் வற்றி போகின்ற சூழலிலும் பொதுக் கிணற்றில் நீர் எடுக்க அவர்களுக்கு தடை. வேதனையாக உள்ளது.

இப்படிப் பட்ட கொடுமைகளே இங்குள்ள நிலை. . . .

அந்தச் சொற்கள் தாவீதின் உள்ளத்தில் தீ மூட்டின.

கண்ணீர் மல்க 'ஐயா, இத்தகைய நிலை நீங்கள் வேண்டுமெனில் அவர்கள் உயர்த்தப்பட வேண்டும். படிப்பு, பொருளாதாரம், அறிவு என்று எல்லாவற்றிலும். முதலில் நமக்குள் உள்ள சாதி எண்ணமே ஒழிய வேண்டும், என்றான் உறுதியுடன்.

'ஜெனிக்கே ஆம். மிகச் சரியாக கூறினாய். வெறுமனே வேத வசனங்களைப் போதிப்பதில் எந்தப் பிரயோசனமும் இல்லை' என்றார் ஜெனிக்கே.

சிறிது நேரம் கழித்து தாவீது கூறினான்:

'ஐயா, அடுத்த வாரம் விஜயராமபுரத்தில் என் நெருங்கிய உறவினர் வீட்டில் திருமணம் உள்ளது. . . '

'அதற்கு ஏன் தயக்கம்? சென்று வா,' என்றார் ஜெனிக்கே.

"அது மட்டும் அல்ல ஐயா. அங்கு தொடர்ந்து போதனை அளிக்க வேண்டும். மனமாற்றத்தை அங்கு தெளிவாகக் காண்கிறேன்.

நான் அங்கிருந்த இரண்டு மாதங்களில் அவர்களிடம் நல்ல மாற்றங்களைப் பார்க்க முடிந்தது. சிலர் குடிப்பழக்கத்தை விட்டுள்ளனர். சிலர் ஒற்றுமையோடு வேலைக்கு செல்கின்றனர். அவர்கள் என்னை 'இறந்தவன் உயிர்த்தெழுந்தான்' என்றே பார்க்கின்றனர். அவர்களைத்

தொடர்ந்து வழிநடத்தாமல் விட்டுவிட முடியாது.” என்றான்.

ஜெனிக்கே உறுதியாகப் பதிலளித்தார்: ‘இரண்டே மாதத்தில் இத்தனை மாற்றம் என்றால் அது கர்த்தரின் செயல். சத்தியநாதன். இங்குள்ள பணிகளை நான் கவனிக்கிறேன். நீங்கள் இருவரும் இந்த வாரமே தாவீதின் ஊருக்குச் செல்லுங்கள். அங்கு ஒரு சபையை ஆரம்பியுங்கள். கர்த்தர் உங்களோடு இருப்பார்.’ என்றார்.

உடனே சத்தியநாதன் மகிழ்ச்சியுடன், ‘என் உள்ளத்திலும் தாவீது சொல்ல சொல்ல இதே எண்ணமே தோன்றியது.’ என்றார். தாவீது மெளன அதிர்ச்சியுடன் அவர்களது முகங்களைப் பார்த்தான். விட்டு ஓடிய ஊருக்கு இப்போது திரும்பிச் செல்ல அவனுக்கே அனுப்புக் கட்டளை வந்தது. ஓடிப்போனவன் இப்போது திரும்பிச் செல்லத் தயாரானவன்.

ஜெனிக்கே கூறிய ஆலோசனை அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கும் பொருத்தமானதாகவே தோன்றியது. பாளையங்கோட்டையில் நடைபெற்று வந்த பணிகளை அவர் கவனிப்பதாக உறுதியளித்தார். சத்தியநாதனும் தாவீதுடன் விஜயராம்புரம் செல்லத் தயாரானார்.

1790களின் இறுதியில் திருநெல்வேலி சீமையில் சாதி ஒழுங்குகள் தீவிரமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. கீழ்த்தெரு மக்களுக்கு மேலத்தெரு வழியாகச் செல்லத் தடைகள் இருந்தன; பொதுக் கிணற்றைப் பயன்படுத்த இயலாத நிலைகளும் காணப்பட்டன. கல்வி பெறுதல் கூட சில சமூகங்களுக்கு ஒழுங்கு மீறலாகக் கருதப்பட்டது.

இத்தகைய சூழலில், ‘அனைவரும் கடவுளின் முன் சமம்’ என்ற செய்தி சமூக ஒழுங்கை சவாலுக்கு உள்ளாக்கும் கருத்தாகவே எண்ணப்பட்டது.

அவ்வாறான காலகட்டத்தில், தன் சொந்த சமூகத்தாரிடையே போதிக்கத் திரும்பிச் செல்லும் தீர்மானம் தாவீதிற்கு எளிதானது அல்ல. இருப்பினும், விஜயராம்புரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும், உறவினர்களின் ஆர்வமும், அங்கு ஆரம்பித்திருந்த சிறிய விசுவாசக் கூட்டங்களும், தொடர்ந்து வழிநடத்தல் அவசியம் என்பதை வெளிப்படுத்தின. இதனால், அடுத்த வாரமே தாவீதும் சத்தியநாதனும் விஜயராம்புரம் செல்லத் திட்டமிட்டனர். அங்கு முறையான கூடுகைகள் ஏற்படுத்தி, கற்பித்தலும் ஜெபக்கூட்டங்களும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும் என முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஒருகாலத்தில் ஊரை விட்டு விலகிச் சென்ற தாவீது, இப்போது அதே ஊருக்குள் சுவிசேசப் பணிக்காகத் திரும்பிச் செல்லும் நிலை உருவானது.

விஜயராம்புரம் காத்திருந்தது.

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...



மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்முகை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்முகை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்முகை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்விதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

யங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001



தமிழ் அச்சுக்கலைவரின் சிற்றம்: காடலீப் அடலர்ன்

தரங்கம்பாடி மிஷனின் வரலாறு, பெரிய மிஷனரிகளின் பெயர்களால் நிரம்பியுள்ளது. ஆனால், அந்த மிஷனின் மாபெரும் சாதனைகளுக்குப் பின்னால், தங்களின் வியர்வையையும், திறமையையும் சிந்தி, மௌனமாக உழைத்த பல கைவினைஞர்களின் கதை மறைந்துள்ளது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நாயகன்தான் காடலீப் அடலர். சீகன்பால்க் மொழிபெயர்த்த தமிழ் விவிலியம், ஓலைச்சுவடிகளில் முடங்கிவிடாமல், அச்சிட்ட புத்தகமாக ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் கைகளைச் சென்றடையக் காரணமாக இருந்தவர் அவரே. அவர், தரங்கம்பாடி அச்சுப் புரட்சியின் ஒரு முக்கியத் தூணாக விளங்கினார்.

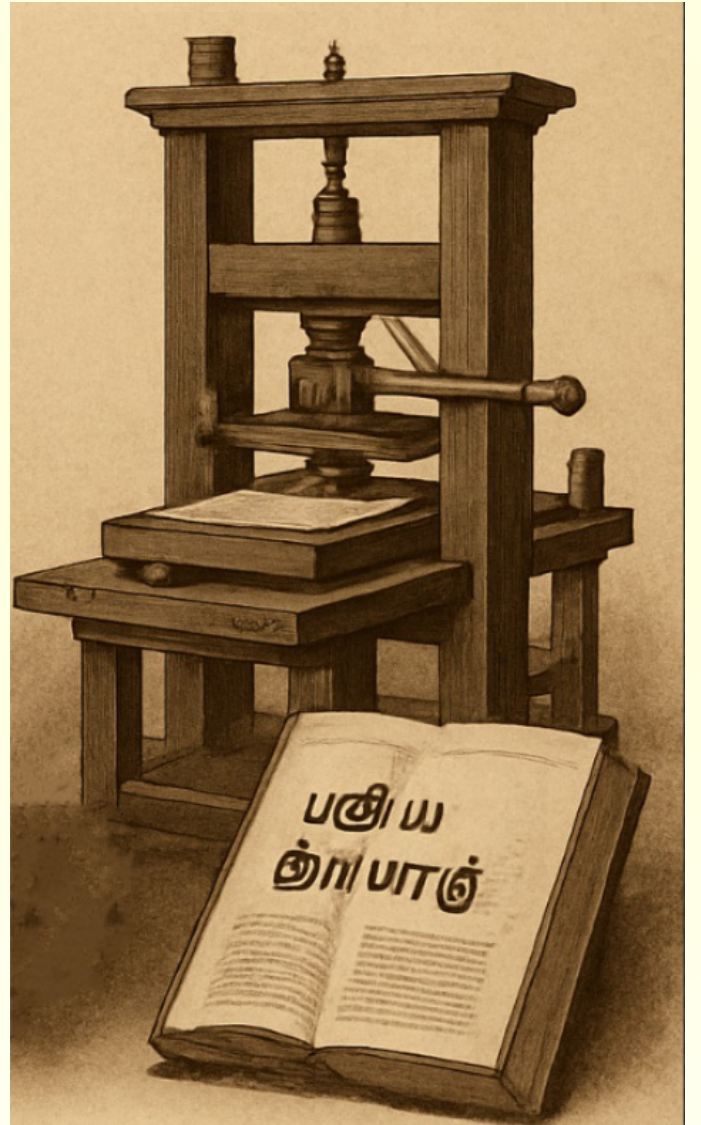
ஊர்மனியிலிருந்து ஒரு பயணம்

18ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தரங்கம்பாடியில் தமிழ் அச்சுக்கூடம் நிறுவப்பட்டபோது, அதை இயக்கத் திறமையான ஆட்கள் தேவைப்பட்டனர். ஊர்மனியின் ஹாலே நகர நண்பர்கள், தமிழ் அச்சு இயந்திரத்துடன், சில திறமையான இளைஞர்களையும் இந்தியாவுக்கு அனுப்ப முடிவு செய்தனர். அவர்களில் ஒருவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்தான் காடலீப் அடலர். அவர், தனது 14 வயது சகோதரர் மற்றும் ஜொஹான் பெர்லின் என்பவருடன், 1713ஆம் ஆண்டு வாக்கில், ஒரு நீண்ட கடல் பயணத்தை மேற்கொண்டு, தரங்கம்பாடியை வந்தடைந்தார். அந்தப் பயணம், தமிழ் மொழியின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி வைக்கப் போகிறது என்பதை அவர் அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை.

அச்சுக்கூடத்தின் முதுகெலும்பு

அடலர், ஒரு சாதாரண அச்சுத் தொழிலாளராக மட்டும் இருக்கவில்லை. அவர், அச்சுக்கலையின் பல்வேறு நுட்பங்களையும் அறிந்த ஒரு மிகத் திறமையான தொழில்நுட்ப வல்லுநராக விளங்கினார்.

1. புதிய தமிழ் எழுத்துக்களை உருவாக்கியவர்:



ஹாலேயிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட தமிழ் அச்சு எழுத்துக்கள், அளவில் பெரியதாக இருந்தன. இதனால், புத்தகங்களை அச்சிட அதிக காகிதம் தேவைப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க,

நூல்கள் அன்பளிப்பு



அடலர், சிறிய அளவிலான, அழகான தமிழ் அச்சு எழுத்துக்களைத் தானே உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். இது அவருடைய மிக முக்கியமான பங்களிப்பாகும். அவருடைய இந்தத் திறமையால், புத்தகங்களைச் சிக்கனமாகவும், அழகாகவும் அச்சிட முடிந்தது.

2. தொழில்நுட்ப வல்லுநர்: அவர், அச்சு இயந்திரங்களைப் பழுதுபார்ப்பதிலும், பராமரிப்பதிலும் கைதேர்ந்தவராக இருந்தார். அச்சுக்கூடத்திற்குத் தேவையான அனைத்து தொழில்நுட்ப வேலைகளையும் அவரே கவனித்துக்கொண்டார். இதனால், அச்சுப்பணிதடையில்லாமல் நடைபெற்றது.

3. காகித ஆலையை நிறுவினார்: ஐரோப்பாவிலிருந்து காகிதத்தை இறக்குமதி செய்வது மிகவும் செலவானதாக இருந்தது. இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்க, அடலர் ஒரு துணிச்சலான முயற்சியை மேற்கொண்டார். தரங்கம்பாடிக்கு அருகிலுள்ள போறையாரில், ஒரு சிறிய காகித ஆலையை (Paper-mill) அவர் நிறுவினார். உள்ளூர் மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு காகிதம் தயாரிப்பதே இதன் நோக்கம். இந்தக் காகித ஆலை நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை என்றாலும், இது மிஷனின் தன்னிறைவுக்கான தேடலின் ஒரு முக்கிய அடையாளமாகும்.

அரசு அங்கீகாரம்

அடலரின் திறமையும், சேவையும், டென்மார்க் மன்னரின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது. மன்னர், அடலருக்கும், அவருடன் வந்த பெர்லினுக்கும், ஒரு சிறப்புப் பாதுகாப்பு ஆணையை (Protectorium) வழங்கினார். இது, அவர்கள் மன்னரின் நேரடிப் பாதுகாப்பில் உள்ளவர்கள் என்பதையும், அவர்களின் பணிக்கு அரசு அங்கீகாரம் உள்ளது என்பதையும் உறுதி செய்தது.

முடிவுரை

காடலீப் அடலர், பல ஆண்டுகள் தரங்கம்பாடியில் மௌனமாக, ஆனால் மிக முக்கியமான ஒரு பணியைச் செய்தார். அவர் ஒரு மிஷனரியாகப் பிரசங்கம் செய்யவில்லை. ஆனால், அவர் உருவாக்கிய அச்சு எழுத்துக்கள், ஆயிரக்கணக்கான பிரசங்கங்களுக்குச் சமமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அவர், தமிழ் அச்சுக்கலையின் ஒரு முன்னோடி சிற்பி. சீகன்பால்க் வார்த்தைகளை மொழிபெயர்த்தார் என்றால், அந்த வார்த்தைகளுக்கு அச்சு வடிவம் கொடுத்து, அவைகளுக்கு உயிர் கொடுத்தவர் காடலீப் அடலர். அவருடைய பெயர், தமிழ் அச்சுக்கலை வரலாற்றில் என்றென்றும் நினைவுகூரப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

மன்னா செல்வகுமார்

கிறிஸ்தவ மரபு ஆய்வாளர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலக & அருங்காட்சியகத்திற்கு அரிய வரலாற்று சேகரிப்பு வழங்கப்பட்டது.

திருநெல்வேலி மீட்பர் நகரில் வசித்து வரும் ஓய்வு பெற்ற குருவானவர் அருள்திரு J. விக்டர் ராஜன் இஸ்ரேல் அவர்கள், தமது குடும்பத்தின் மூன்று தலைமுறைகளாக பாதுகாத்து சேகரித்து வந்த வரலாற்று நூல்கள், வேதாகம ஆய்வு நூல்கள் மற்றும் திருச்சபை வரலாற்று தொடர்பான அரிய பொக்கிஷங்களை, வருங்கால இளம் தலைமுறைகள் பயன்பெறும் வகையில் பாதுகாக்கும் உயர்ந்த நோக்குடன், கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளனர்.

இந்நூல்கள் இரண்டு கட்டங்களாக - நேற்று மற்றும் இன்று (27-28,02.2026) அவர்களின் குடும்பத்தின் சார்பில் திருநெல்வேலி திருமண்டல முன்னாள் பேராயர் பேராயர் தானியல் ஆபிரகாம் அவர்களின் பேரன் அருள்திரு. சாமுவேல் ஆபிரகாம் அவர்கள் மூலமாக முறையாக வரலாற்று சங்க உறுப்பினர் மன்னா செல்வகுமார் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

பல ஆண்டுகளாக பயன்படுத்தப்பட்டு அன்போடு பாதுகாக்கப்பட்ட இந்த நூல்கள், இனி ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் வரலாற்று ஆர்வலர்களுக்கு மதிப்புமிக்க ஆதாரங்களாக விளங்கவுள்ளன.

இந்த அரிய வரலாற்றுச் சேகரிப்பை அன்புடன் வழங்கிய அருள்திரு ஜே. விக்டர் ராஜன் இஸ்ரேல் அவர்கள் மற்றும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு, கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் எங்களின் மனமார்ந்த நன்றிகளையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

'வரலாற்றை பாதுகாப்பது' வருங்காலத்தை

வளப்படுத்துவது.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்



பொறையார், கடுதாசிப் பட்டறையும் ஆலயமும்

பொறையார்

பார்த்தலோமேயுஸ் சீகன்பால்க்கின் வாழ்க்கைமற்றும்பணிஎன்பதுதரங்கம்பாடிஎன்ற சிறிய நகரின் எல்லைகளுக்குள் அடங்கியதல்ல. அவரது பார்வையும், செயல்பாடுகளும் அதைச் சுற்றியிருந்த பகுதிகளுக்கும் பரவின. குறிப்பாக, பொறையார், கடுதாசிப் பட்டறை மற்றும் அவர் கட்டிய ஆலயங்கள் ஆகியவை அவரது பணியின் முக்கிய அங்கங்களாக விளங்கின. இந்த இடங்களும் நிறுவனங்களும் சீகன்பால்க்கின் தொலைநோக்குப் பார்வைக்கும், தமிழ் மக்கள் மீதான அவரது அக்கறைக்கும் சிறந்த சான்றுகளாகும்.

பொறையார்: தரங்கம்பாடியின் நுழைவாயிலும் ஒரு முக்கிய சமய மையமும்

பொறையார், தரங்கம்பாடி நகருக்கு மிக அருகில், அதன் நுழைவாயிலில் அமைந்திருந்த ஒரு முக்கிய கிராமமாகும். சீகன்பால்க் தனது பயணங்களின் போதும், உள்ளூர் மக்களைச் சந்திப்பதற்கும் பொறையாரை ஒரு தளமாகப் பயன்படுத்தினார். காலப்போக்கில், இது தரங்கம்பாடிக்கு அடுத்தபடியாக ஒரு முக்கிய சமய மையமாக உருவெடுத்தது.

1. **ஐரோப்பாவிலிருந்து திரும்புதல்:**

1716-ஆம் ஆண்டு, சீகன்பால்க் தனது மனைவியுடன் ஐரோப்பாவிலிருந்து திரும்பியபோது, அவர்கள் தரங்கம்பாடிக்கு வருவதற்கு முதல் நாள் இரவு பொறையாரில்தான் தங்கினர். தரங்கம்பாடியின் நகரக் கதவுகள் இரவில் மூடப்பட்டுவிடும் என்பதால், ஆகஸ்ட் 31, 1716 அன்று இரவு, பொறையாரில் இருந்த சமயப் பணிக்குச் சொந்தமான தோட்டத்தில் (Mission Garden) அவர்கள் ஓய்வெடுத்தனர். மறுநாள் காலையில்தான், சக ஊழியரான கிரிண்டலர் வந்து அவர்களை மகிழ்ச்சியுடன் தரங்கம்பாடிக்கு

அழைத்துச் சென்றார். இந்த நிகழ்வு, பொறையார் அக்காலத்தில் ஒரு முக்கியத் தங்குமிடமாக இருந்ததைக் காட்டுகிறது.

2. மக்களுடனான சந்திப்பு: சீகன்பால்க் தரங்கம்பாடியை விட்டு வெளியேறி, கிராமப்புற மக்களுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கச் செல்லும்போதெல்லாம், பொறையார் வழியாகவே தனது பயணத்தைத் தொடங்குவார். அங்குள்ள மக்களைச் சந்தித்து உரையாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இதனால், பொறையார் கிராமம், தரங்கம்பாடிக்கும் உள்நாட்டுப் பகுதிக்கும் இடையே ஒரு பாலமாகச் செயல்பட்டது.

பொறையார்:

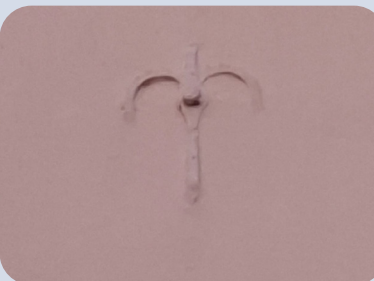
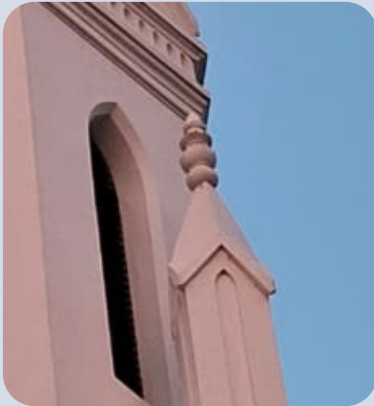
பொறையாரில் சீகன்பால்க் காலத்தில் நிறுவப்பட்ட திருச்சபை, பிற்காலத்தில் ஒரு அழகான ஆலயமாக உருவெடுத்தது. இந்த தேவாலயம், அக்காலகட்டிக்கலைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

கோபுரமும் சமத்துவச் சின்னங்களும்

இந்த ஆலயத்தின் கோபுர அமைப்பு மிகவும் தனித்துவமான கட்டிடக்கலைச் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. வழக்கமான ஐரோப்பிய தேவாலய கோபுர வடிவமைப்பை மட்டும் பின்பற்றாமல், உள்ளூர் இந்தியக் கட்டிட மரபுகளின் தாக்கத்தையும் இதில் காண முடிகிறது. கோபுரத்தின் நான்கு திசைகளிலும் இந்துக் கோவில்களில் காணப்படும் கலச வடிவ அலங்காரங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

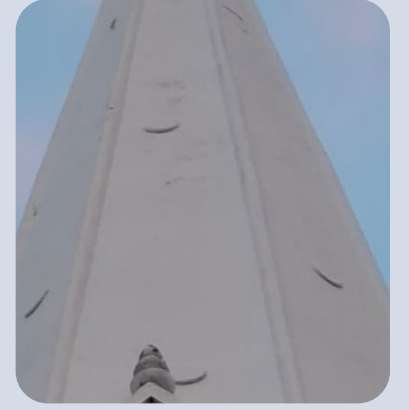
மேலும், கோபுரத்தின் மேல்பகுதிகளில் இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலையில் காணப்படும் பிறை வடிவத்தை

நீனைவூட்டும் அலங்கார வடிவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனைத் தொடர்ந்து, கோபுரச் சுவர்களில் காணப்படும் Anchor Cross (நங்கூரச் சிலுவை) அல்லது Hope Cross (நம்பிக்கையின் சிலுவை) கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் அடையாளமாக மட்டுமல்லாது, கடல்சார் வாழ்வுடன் தொடர்புடைய மக்களையும் நினைவூட்டும் ஒரு



பண்பாட்டு சின்னமாக விளங்குகிறது.

கோபுரத்தின் உச்சியில் சிலுவை உயர்ந்து நிற்கும் நிலையில், அதன் முழுக் கட்டமைப்பிலும் உள்ளூர் கலைநயமும் சமய ஒற்றுமை உணர்வுப் பிரதிபலிக்கின்றன. இது,



சீகன்பால்க் மற்றும் அவரைத் தொடர்ந்து பணியாற்றிய மிஷனரிகள், இயேசு கிறிஸ்துவின் செய்தியை தமிழ் சமூகத்தின் பண்பாட்டு சூழலுடன் இணைத்து வெளிப்படுத்த முயன்றதற்கான முக்கியமான கட்டிடக்கலைச் சான்றாகும்.

ஆலயத்தின் உட்புற மர வேலைப்பாடுகள் மற்றும் அலங்காரங்களிலும் தமிழர் கலை மரபின் அழகிய தாக்கம் தென்படுகிறது. இவ்வாலயம், கிறிஸ்தவம் ஒரு அந்நிய மதமாக அல்லாது, இந்த மண்ணின் பண்பாட்டோடு இணைந்து வளர்ந்த விசுவாச மரபாகும் என்பதை அமைதியாக எடுத்துரைக்கிறது.

பொறையார், சீகன்பால்க்கின் பார்வையில், சமயப் பணியை நகரங்களுக்கு அப்பால் கிராமங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கான ஒரு தொடக்கப் புள்ளியாகவும், பண்பாடுகளை இணைக்கும் ஒரு மையமாகவும் விளங்கியது.

- 1. வத்சலகேம் ஆலயம்:** 1746ஆம் ஆண்டில், 'பெதலகேம் ஆலயம்' என்ற புதிய தேவாலயம் பொறையாரில் கட்டப்பட்டது. இது, கிராமப்புறக் கிறிஸ்தவர்களின் ஆன்மீகத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக நிறுவப்பட்டது.
- 2. நிற்கால முக்கியத்துவம்:** 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், மிஷனரி ஜான், தனது பள்ளிக் குழந்தைகளுடன் தங்குவதற்கும், தோட்டக்கலைப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கும் பொறையாரைப் பயன்படுத்தினார். மேலும், 19ஆம் நூற்றாண்டின்





தொடக்கத்தில், போறையார், மிஷனரி கிரெம்மரின் (Kremmer) பணித்தளமாகவும் விளங்கியது.

இந்தத் தன்னிறைவு முயற்சியை முன்னெடுத்தவர், தமிழ் அச்சுக்கூடத்தின் முக்கியப் பொறுப்பாளரும், திறமையான தொழில்நுட்ப வல்லுநருமான காடலீப் அடலர் (Gottlieb Adler). அவர், 1713ஆம் ஆண்டு வாக்கில்,



போறையாரில் இந்தக் காகித ஆலையை நிறுவினார்.

கடுதாசிப் பட்டறை: அறிவைப் பரம்பிய இயந்திரம்

சீகன்பால்க்கின் சாதனைகளில் மிக முக்கியமானது, அவர் நிறுவிய அச்சுக்கூடமும், அதனோடு இணைந்த கடுதாசிப் பட்டறையும் (Paper Mill). புத்தகங்களை அச்சிட வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தரமான காகிதம் தேவை என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். ஐரோப்பாவிலிருந்து காகிதங்களை இறக்குமதி செய்வது அதிக செலவையும் கால தாமதத்தையும் ஏற்படுத்தியது. இதற்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காண விரும்பிய அவர், உள்ளூரிலேயே காகிதம் தயாரிக்கும் முயற்சியில் இறங்கினார்.

1. **தற்சார்பு நோக்கம்:** தரங்கம்பாடியில் ஒரு கடுதாசிப் பட்டறையை நிறுவுவதன் மூலம், அச்சுப் பணிக்குத் தேவையான காகிதத் தேவையில் தற்சார்பு அடைய முடியும் என்று சீகன்பால்க் நம்பினார். இந்தக் கடுதாசிப் பட்டறை, தென்னிந்தியாவின் முதல் காகித ஆலைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.
2. **அச்சுப் பணிக்கு ஆதாரம்:** இந்தக் கடுதாசிப் பட்டறையில் தயாரிக்கப்பட்ட காகிதங்களைக் கொண்டே, தமிழ் புதிய ஏற்பாடு, திருப்பாடல்கள், சிறிய கிறிஸ்தவ நூல்கள், ஞானப் பாடல்கள் மற்றும் பிற நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன. இந்த ஆலை இல்லாமல் இருந்திருந்தால், சீகன்பால்க்கின் அச்சுப் புரட்சி இவ்வளவு பெரிய வெற்றியை அடைந்திருக்காது.
3. **புதிய தொழில் வாய்ப்பு:** கடுதாசிப் பட்டறை, உள்ளூர் மக்களுக்கு ஒரு புதிய தொழில் வாய்ப்பை உருவாக்கியது. காகிதம் தயாரிக்கும் தொழில்நுட்பத்தை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள இது உதவியது. இது சீகன்பால்க்கின் சமயப் பணி, மக்களின் ஆன்மிகத் தேவைகளை மட்டுமல்ல, அவர்களின் பொருளாதாரத் தேவைகளையும் கருத்தில் கொண்டது என்பதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

கடுதாசிப் பட்டறை என்பது வெறும் காகிதம் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலை அல்ல; அது தமிழ் மக்களின் கைகளில் அறிவாயுதத்தைக் கொண்டு சேர்க்கும் கனவை நனவாக்கிய ஒரு ஞான இயந்திரம்.

போறையார் என்ற கிராமம், கடுதாசிப் பட்டறை, மற்றும் அவர் கட்டிய ஆலையங்கள் ஆகியவை, சீகன்பால்க் வெறும் போதகர் மட்டுமல்ல, அவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகி, தொலைநோக்குப் பார்வையாளர் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதி என்பதை நமக்குத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.



திரு. ஜெ. ஜெனிஸ், உதவி ஆயர், சீஎஸ்சி சேகர சபை கல்வங்குழி

முச்சங்கம் வைத்து முத்தமிழ் வளர்த்த சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் மூன்று நாடுகளுள் முதன்மை பெற்ற சேர நாட்டின் தென் பகுதியில் கடல் கொண்ட லெமூரியா கண்டத்தின் எஞ்சிய பகுதியாக நின்று முக்கலும் முத்தமிட நஞ்சையும் புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடி குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நானிலங்களுள் ஒருங்கே அமைந்தது தான் இக்குமரி மாவட்டம். இதன் மேற்கு பகுதியில் கல்வங்குழி என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ள 197 ஆண்டுகள் பழமையான திருச்சபையின் வரலாற்றை காண்போம்.

'கல்லன்' என்பவரின் சிறப்பு பெயரில் வந்தது எனவும், கல்லும் அதனில் அழகிய குழிகளும் நிறைந்த இடம் என்பதாலும் கல்வங்குழி என்று இவ்விடம் அழைக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ திருத்தொண்டாற்ற மேலைநாட்டிலிருந்து வந்த அருட்தொண்டர்களின் தியாகத்தால் மக்கள் கல்வியிலும் நாகரத்திலும் உயர்வு கண்டனர். இதனால் தங்களை உயர் ஜாதி மக்கள் என அடையாளப்படுத்தின மக்கள் நீறு புத்த நெருப்பாக எரியத் தொடங்கி பல கொடுமைகளை கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு இழைத்தனர்

1828 முதல் 1830 வரை கல்லங்குழி, கண்ணனூர், ஆற்றுர் வட்டார மக்களுக்கு ஓர் இருண்ட காலமாகவே அமைந்தது. இக்காலகட்டத்தில் கண்ணனூரில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களை பத்மநாபபுரம் கோட்டையில் உள்ள யானைகளுக்கு தென்னம்பாளையகளை சுமந்து வர வைத்து பல கொடுமைகளை செய்தனர். இந்த நிலையில் 1828, ஏப்ரல் 27ஆம் நாள் கல்லங்குழி பகுதியை சேர்ந்த ஒருவரை கழுத்து நெரித்து கொலை செய்தனர்.

அந்தோ பரிதாபம்! நெஞ்சில் ஈரமற்ற இந்த செயல் மக்கள் மனதில் பாரமாகவே மாறிப்போனது. வழி தெரியாமல் திகைக்கும் அந்நேரத்தில் வலியப்பாறை என்னும் பகுதியில் சாந்தமுடையான், நீதியுடையான், குணமுடையான், அன்புடையான், இன்னும் ஓர் குணமுடையான், அருமைநாயகம், பேரின்ப முத்து என ஏழு பேராக கூடி ஆலோசனையில் ஈடுபட்டு நெய்யூரை தலைமையாக்கி மேற்கு பிரிவுக்கு பொறுப்பேற்றிருக்கும் Rev. சார்லஸ் மீட் ஐயரை சந்தித்து, தமது நிலைமையை கூறி உதவி கோர வேண்டும் என ஆலோசனை பண்ணினார். இதுவே ஆலயம் தோன்ற வித்தாக மாறிவிட்டது. ஏழு பேரும் பயணம் தொடங்கி நெய்யூரில் வந்தால் அவர் இல்லை என அறிய மண்டைக்காடு சென்று அவரை சந்தித்து நடந்ததை அப்படியே கூறினார். அவரும் ஆறுதல் வார்த்தையை கூறி 'நான் உங்கள் பகுதிக்கு வருகிறேன்' என்றும், வருவதற்கு இடைப்பட்ட இந்த சில நாட்களுக்கு ஒரு ஊழியரையும் அனுப்புகிறேன் என்றும் தைரியம் கூறி அனுப்பி விட்டார்.

புது நம்பிக்கையோடு வந்த ஏழு பேரும், அவர்களுடன் இணைந்த சில இளைஞர்களும் சேர்த்து கம்புகளும், ஓலைகளும் வைத்து 'ஆறுகால் புரை' என்று அழைக்கப்படும் புதிய ஆலயத்தை கட்டினர். இந்த சில நாட்களில் ஈத்தவிளை பகுதியை சார்ந்த யாக்கோபு உபதேசியாரை மீட் ஐயர் அனுப்பி வைத்தார். 1828, மே 4- ம் தேதி காலை குதிரை வண்டியில் மீட் ஐயர் முண்டவிளை சந்திப்பில் வரவே கல்லங்குழி மக்கள் வரவேற்புடன் முதல் ஆலயம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு முதல் ஆராதனை நடைபெற்றது. திருச்சபையில் யாக்கோபு உபதேசியாரின் ஊழியம் மக்கள் மனதில் மங்கா இடம் பெறவே 'மீசை கொம்பன் உபதேசியார்' என்று அவரை அன்போடு அழைத்து இறைவழியில் நடத்தப்பட்டனர். பின்பு இத்திருச்சபையில் அன்புடையான் உபதேசியார் ஊழியராக வருகிறார். இவர்களின் காலத்தில் தான் 20 அடி வீதி, 40 அடி நீளம் அளவில் 1831-ல் இரண்டாம் ஆலயம் கட்டப்பட்டு ஆராதனை நடைபெற்றது. ஊழியங்கள் பொலிவு வரும் இத்தருணத்தில் 1858 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று உயர்ஜாதீ என அறிமுகப்படுத்தி கொண்ட சிலர் ஊரின் நான்கு பேரை அழைத்து உங்களுக்கு அரசு வேலை தருவோம்

என ஏமாற்றி கட்டும் சித்திரவதை செய்து சிறைச்சாலையில் அடைத்தும் விட்டனர்.

இது மட்டுமா? 27 -12- 1858 அன்று ஆலயமும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. மக்கள் முகம் வாடினாலும் விசுவாசத்தில் வாட்டமில்லை. நாட்டமே பெருகியது. . . உடனே மக்கள் நெய்யூர் சென்று அங்கு பணி செய்யும் பேலீஸ் ஐயரிடம் முறையிட அவர் வந்து சித்திரவதை செய்தவர்களை கடுமையாக எச்சரிக்கிறார். இன்னும் ஆலயத்தை தீக்கிரையாக்கின மக்களை மன்னிப்பு கேட்க வைத்து ஆலயத்தை புணரமைத்தார். இதுவே மூன்றாம் ஆலயம் ஆகும். பின்பு ஊழியங்கள் விரிவு பெற, மக்கள் பெருகிட நான்காம் ஆலயம் தற்போது அமைந்துள்ள ஆலயத்தின் மேற்கு பகுதியில் ஓடு வேய்ந்த கட்டிடமாக கட்டி 26- 01 -1918 அன்று கனம் I. H. ஹாக்கர் அவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. பிற்காலத்தில் அது பாடசாலையாகவும் செயல்பட்டது. பின்பு தற்போதைய ஆலயத்தின் கட்டிடம், பழைய கோபுரம் உள்ளடக்கி ஐந்தாம் ஆலயமாக 1931 முதல் 1933 வரை கட்டப்பட்டு 07 -07- 1933 அன்று Rev. சிங்கிளேயர் அவர்களால் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. கோபுர அர்ப்பணம் 1958 ஜனவரி மாதம் நடைபெற்றது.

வளர்ந்து வரும் ஆலயம் 01-11-1979 அன்று கன்னியாகுமரி பேராயத்தில் சேகர ஆலயமாக உயர்த்தப்பட்டு அங்கீகாரம் பெறவே 15 கிளைச் சபைகளுடன் சிறப்பாக செயல்படுகிறது. பின்பு ஆலயத்தின் தெற்கு பக்கத்தில் புதிய திருப்பீடமும், வடக்குப் பக்கம் புதிய இரண்டு நிலைகளால் கொண்ட கான்கிரீட் கட்டிடமும் அமைத்து புதிய கோபுரமும் எழுப்பி 05-01-2003 அன்று குமரி பேராயத்தின் ஐந்தாவது பேராயர் Rt. Rev. Dr. G. தேவகடாட்சம் அவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. ஆலயத்தில் தற்போது Rev. M. P. விஜயகுமார் அவர்கள் தலைமை போதகராகவும், திரு. J. ஜெனிஸ் அவர்கள் உதவி போதகராகவும் செயல்பட்டு வருகின்றனர். 12 மூப்பர்களுடன் சபைக் குழு, திருமறை பள்ளி, பக்தி முயற்சி சங்கம், பெண்கள் சங்கம், ஜெபக்குழு, கிராம ஓய்வு நாள் பாடசாலை, நூலகம், சமூக நலக்கூடம், பாலர் பள்ளி முதலிய செயல்பாடுகள் திருச்சபைக்கு அணிசேர்கிறது. ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்களோடு செயல்படும் இத்திருச்சபை மக்கள் வாழ்வில் உயர்வு பெற்று உன்னத நிலையை அடைந்து கொண்டார்கள் என்றால் அது இறைவனின் திட்டமும், முன்னோர்களின் தியாகமும், அருட்பணியாளர்களின் எல்லை கடந்த அருட்பணியும் என்றால் மிகையாகாது. திருச்சபை ஆசிரிவதிக்கப்பட்டும். உயர்வு காணட்டும். இறையரசு இதனால் கட்டப்பட்டும் என வாழ்த்தி இக்கட்டுரையை சமர்ப்பிக்கிறேன்.



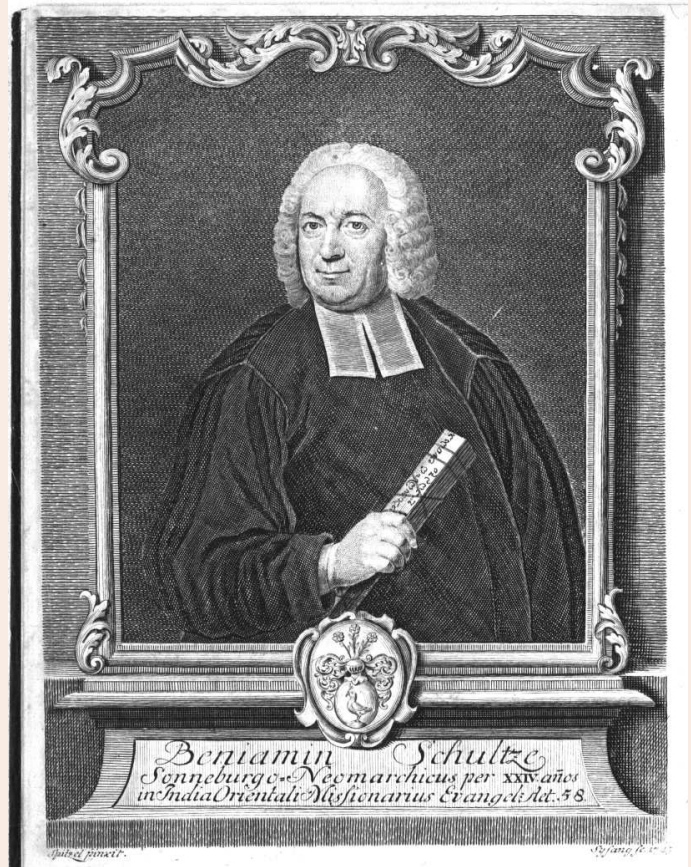
குயவனின் மனமாற்றம்: வேட்பனின் ஆன்மீகப் பயணமும், ஆனந்தமங்கலத்தின் அதிசயமும்

தரங்கம்பாடி மிஷனின் வரலாறு என்பது, வெறும் பிரசங்கங்களின் தொகுப்போ, அல்லது ஞானஸ்நானக் கணக்குகளின் பட்டியலோ அல்ல. அது, தனிப்பட்ட மனிதர்களின் வாழ்க்கையில், சுவிசேஷம் ஏற்படுத்திய ஆழமான மாற்றங்களின் கதைகளால் ஆனது. அந்த வகையில், ஆனந்தமங்கலம் என்ற சிறிய கிராமத்தைச் சேர்ந்த வேட்பன் என்ற குயவனின் கதை, மிஷனின் ஆரம்பகால வரலாற்றின் ஒரு மிகச் சக்திவாய்ந்த மற்றும் உணர்வுபூர்வமான அத்தியாயமாகும். இந்து சமயத்தின் தீவிரப் பற்றாளராக, சுய-துன்புறுத்தலை ஒரு ஆன்மீக வழியாகக் கொண்ட ஒரு துறவியாக, மற்றும் உள்ளூர் மக்களால் வணங்கப்பட்ட ஒரு குறிசொல்பவராக வாழ்ந்த ஒருவர், மிஷனரி ஷீல்ஸின் சந்திப்பிற்குப் பிறகு, கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நிகழ்வு, அக்காலகட்டத்தில் நடந்த ஒரு பெரும் அதிசயமாகவே கருதப்படுகிறது.

வேட்பனின் குழப்பம் நிறைந்த கடந்தகாலத்தையும், அவரது மனமாற்றத்திற்கான காரணிகளையும், அவர் சந்தித்த சமூகப் போராட்டங்களையும், இறுதியில் அவர் கண்டடைந்த அமைதியையும் விவரிக்கின்றது.

1. இருளில் ஒரு வாழ்க்கை: துறவியும், குறிசொல்பவரும்

வேட்பனின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை, அக்கால கிராமப்புற இந்து சமயத்தின் தீவிர நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளின் ஒரு பிரதிபலிப்பாகும். அவர், பரம்பரையாகக் குயவர் தொழில் செய்து வந்த ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவர்.



1. துறவு வாழ்க்கை: தனது இளமைக்காலத்தில், அவர் ஒரு ஏற்பட்ட 10 ரிக்ஸ்-டாலர் கடனை அடைப்பதற்காக, பத்து ஆண்டுகள் பிச்சைக்கார வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். இந்த அனுபவம், அவரை உழைப்பிலிருந்து அந்நியப்படுத்தி, துறவிகளின்

வாழ்க்கை முறையின் மீது ஒருவித ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. பின்னர், இரண்டு ஆண்டுகள், அவர் ஒரு முழுமையான துறவியாக (penitent), நிர்வாணமாக நாடு முழுவதும் அலைந்து திரிந்தார். அவருக்குச் சீடர்கள் உருவானார்கள். அவர் ஒரு குருவாக மதிக்கப்பட்டார்.

2. மாரியம்மன் கோயிலும், குறிசொல்லுதலும்: தனது துறவு வாழ்க்கைக்குப் பிறகு, அவர் மீண்டும் தனது குயவர் தொழிலுக்குத் திரும்பினாலும், ஆன்மீகத் தேடல் அவரை விடவில்லை. அவர், தனது வீட்டிற்கு அருகே, மாரியம்மன் கோவிலுக்காக ஒரு சிறிய மண் கோயிலைக் கட்டினார். தனது வீட்டில் தோன்றிய ஒரு பெரிய பாம்பை, மாரியம்மனின் வடிவமாகவே கருதி, அதற்கு பால் வைத்து வழிபட்டார். அவர், நோய் தீர்ப்பவராகவும், பேய் ஓட்டுபவராகவும், மற்றும் எதிர்காலத்தைக் கணிக்கும் குறிசொல்பவராகவும் அந்தப் பகுதி முழுவதும் புகழ் பெற்றார்.

3. சுய-துன்புறுத்தல்: அவருடைய பக்தியின் ஒரு தீவிர வடிவமாக, அவர் கூர்மையான ஆணிகள் பதிக்கப்பட்ட காலணிகளை (slippers made which were set with sharp spikes) அணிந்து, ஊர் ஊராகச் சென்று பிச்சை எடுத்தார். 'அவற்றைக் கொண்டு எப்படி நடக்க முடிகிறது என்று அவரிடம் கேட்டபோது, அவர் தனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை என்றும், தான் குடித்தது போலவும், உணர்ச்சியற்றது போலவும் உணர்வதாகவும் பதிலளித்தார். நண்பகலில், அவர் தனது காலணிகளைக் கழற்றி, கால்களிலிருந்து இரத்தத்தைக் கழுவுவார் என்றும், ஆனால் அதனால் ஒருபோதும் துன்பப்படவில்லை என்றும் கூறினார்.' இவ்வாறு, வேட்ப்பன், இந்து சமயத்தின் தீவிர பக்தி மற்றும் துறவற மார்க்கத்தில் ஆழமாக மூழ்கியிருந்தார்.

2. ஓளியின் கீற்று: ஷீல்ஸின் சந்திப்பு (ஏப்ரல் 25, 1725)

1725ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரல் 25ஆம் தேதி, மிஷனரி ஷீல்ஸ், தனது வழக்கமான கிராமப்புறப் பயணத்தின் ஒரு பகுதியாக, ஆனந்தமங்கலம் என்ற கிராமத்திற்கு வந்தார். அங்கு, ஒரு பெரிய மக்கள் கூட்டத்திற்கு மத்தியில் அவர் பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, வேட்ப்பனின் வாழ்வில் ஒரு திருப்புமுனை ஏற்பட்டது.

'...a native who had been present the whole time and had paid great attention to what was said, came up saying that he wished

to be saved, and asking what he should do: he had read the Tranquebar books and knew that Jesus Christ was the Saviour of men.'

'...அங்கு முழு நேரமும் உடனிருந்து, சொல்லப்பட்டதை மிகுந்த கவனத்துடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு உள்ளூர்வாசி, முன்னே வந்து, தாம் இரட்சிக்கப்பட விரும்புவதாகவும், தாமே' என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டார். அவர் தரங்கம்பாடிப் புத்தகங்களை வாசித்திருந்தார் என்றும், இயேசு கிறிஸ்துவே மனிதர்களின் மீட்பர் என்பதை அறிந்திருந்தார் என்றும் கூறினார்.'

அந்த உள்ளூர்வாசிதான் வேட்ப்பன். அவர், ஷீல்ஸை தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு, அவர் தரங்கம்பாடி மிஷனிலிருந்து பெற்ற புத்தகங்களைக் காட்டினார். ஷீல்ஸுக்கு அவரை நினைவில்லை. ஆனால், வேட்ப்பன், அந்தப் புத்தகங்களை வாசித்து, அவைகளை புரிந்துகொண்டிருந்தார். இது ஷீல்ஸுக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தை அளித்தது.

ஷீல்ஸுடனான அந்த உரையாடல், வேட்ப்பனின் இதயத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. ஷீல்ஸ், பாம்பை வணங்குவதை விட்டுவிட்டு, அதை அடுத்த முறை பார்க்கும்போது கொல்லும்படி அறிவுறுத்தினார். மேலும், சுய-துன்புறுத்தலைக் கைவிடும்படியும் கூறினார்.

அதன் பின்னர் ஷீல்ஸ் திரும்பிச் செல்லத் தயாரானார். குயவன் அவருடன் ஒரு தூரம் வரை சென்றுவிட்டு, இனிமேல் தன் பாவநிவாரணச் செருப்புகளை ஒருபோதும் அணியமாட்டேன் என்று வாக்குறுதி அளித்தான்.

'அப்படியானால் அவை இனி உனக்கு பயனற்றவையே,' என்று ஷீல்ஸ் கூறி, 'அவற்றை எனக்கு கொடு' என்றார்.

அவன் மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்து, அந்தச் செருப்புகளை தரங்கம்பாடிக்குக் கொண்டு செல்ல ஒரு சிறுவனிடம் ஒப்படைத்தான்.

அந்த ஆணிகள் பதிக்கப்பட்ட காலணிகள், பின்னர் ஹாலேவில் உள்ள அனாதை இல்லத்திற்கு (Orphanage) அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. இது, வேட்ப்பனின் பழைய வாழ்க்கையின் ஒரு சின்னம், புதிய விசுவாசத்திற்கு அடிபணிந்ததைக் குறித்தது.

3. விசுவாசத்தின் யோராட்டம்: குடும்பமும் சமூகமும்

வேட்ப்பனின் மனமாற்றம், அவருடைய குடும்பத்திலும், சமூகத்திலும் ஒரு பெரும் புயலைக் கிளப்பியது.

1. குடும்பத்தின் எதிர்ப்பு: அவர் தனது இரண்டு மகன்களையும் மிஷன் பள்ளிக்கு அனுப்பியபோது, அவருடைய நண்பர்கள் அவரைத் தடுத்தது, பிள்ளைகளை மீண்டும்

அழைத்துச் செல்லும் படிச்செய்தனர். அவருடைய மனைவி, இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல், அவரைக் கைவிட்டு, தனது இளைய குழந்தையுடன் ஆனந்தமங்கலத்திற்கே திரும்பிச் சென்றார்.

2. **சமூகத்தின் அச்சுறுத்தல்:** பிராமணர்கள், அவருடைய மனைவிடம், 'உன் கணவன், உன் பிள்ளைகளை ஐரோப்பியப் பாதிரியார்களுக்கு அடிமைகளாக விற்றுவிட்டான்' என்று பொய் கூறி, அவரை மேலும் குழப்பினார். இதனால், வேட்பன், தனது ஊரை விட்டு வெளியேறி, கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் எல்லைக்குட்பட்ட ஒரு கிராமத்தில் தஞ்சம் புக வேண்டியிருந்தது.

4. வெற்றியின் சின்னங்கள்: ஞானஸ்நானமும், அமைதியான மரணமும்

இத்தனை சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும், வேட்பன் தனது விசுவாசத்தில் உறுதியாக இருந்தார்.

1. **ஞானஸ்நானம் (பிப்ரவரி 2, 1727):** 1727ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 2ஆம் தேதி, அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அவருடைய மனைவியும், தனது இந்து சமய சின்னங்களைக் கைவிட்டு, கிறிஸ்தவ உபதேசத்தைக் கற்கத் தொடங்கினார்.
2. **சாட்சியுள்ள வாழ்க்கை:** ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு, அவர் தனது பழைய வாழ்க்கையை முழுமையாகத் துறந்தார். மக்கள், பணம் கொடுத்து, அவருடைய பழைய குறிசொல்லும் கலைகளைச் செய்யும்படி அவரைத் தூண்டியபோதும், அவர் உறுதியாக மறுத்துவிட்டார். அவர் தனது மனைவிக்கு ஞான உபதேசம் கற்பித்தார். தனது தந்தை மற்றும் சகோதரர் போன்ற, தன்னை எதிர்த்தவர்களையும் கிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்தினார்.
3. **அமைதியான மரணம் (அக்டோபர் 21, 1729):** அவர், 1729ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் 21ஆம் தேதி, மகிழ்ச்சியுடன் இறந்து, போரையாரில் உள்ள மிஷன் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

வேட்பனின் கதை, ஒரு தனி மனிதனின் மனமாற்றத்தின் கதை மட்டுமல்ல. அது, சுவிசேஷத்தின் சக்தி, மிக ஆழமான கலாச்சார மற்றும் சமய நம்பிக்கைகளையும் மாற்றியமைக்க வல்லது என்பதற்கான ஒரு சக்திவாய்ந்த சான்றாகும். ஒரு தீவிர இந்துத் துறவியாக, சுய-துன்புறுத்தலிலும், சிலை வழிபாட்டிலும் மூழ்கியிருந்த

ஒருவர், அச்சிட்ட வார்த்தைகளின் மூலமாகவும், ஒரு மிஷனரியின் சந்திப்பின் மூலமாகவும், தனது வாழ்க்கையை முழுமையாக மாற்றிக்கொண்டார். அவர் சந்தித்த குடும்ப மற்றும் சமூக எதிர்ப்புகள், அக்காலத்தில் மதம் மாறியவர்கள் எதிர்கொண்ட கடினமான யதார்த்தத்தை நமக்கு உணர்த்துகின்றன. வேட்பனின் வாழ்க்கை, தரங்கம்பாடி மிஷனின் கிராமப்புறப் பணிகளின் ஒரு மகுடமாகவும், அதன் வெற்றிகளின் ஒரு அழியாத சின்னமாகவும் வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்கிறது.

Visit us

No. 99/14, 99/15
ASAR Campus, Aladipatti Road,
Surandai – 627859,
Tenkasi District,
Tamil Nadu, South India.

+91-91767-80001
christianhistorical@gmail.com
<https://christianhistoricalsociety.in/>



Christian

Historical Society



Since 2017



CHS - LIBRARY RESEARCH & DEVELOPMENT CENTRE

All praise and glory be to God!

Shalom Greetings to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

The Christian Historical Society (=CHS) is the fruit of the diligent efforts of numerous Tamil-Christian historians who in the light of Deuteronomy 32:7 seek to document as well as write the faith history of Tamil-Christian community with the active involvement of numerous young volunteers. To cover wider areas where our community has its roots, collaborations are underway with historians and like-minded individuals throughout Tamil Nadu.

Magazine Subscription details



- ◆ Annual – ₹600
- ◆ Five-Year – ₹3000

For subscription via GPay
91767 80001

Objectives / Activities

We publish a monthly magazine titled Christava Varalatra Suvadugal, which focuses on the history and heritage of the Tamil Christian community. Our work includes publishing new books, reprinting rare historical works, and collecting, preserving, and digitising antiquarian materials related to Christian history in Tamil Nadu. We also produce documentary films on the lives of missionaries, organise heritage mission tours to historically significant churches, and conduct exhibitions, research programmes, seminars, workshops, and other educational activities through our library, museum, and research centre in Surandai.

Visit us

No. 99/14, 99/15
ASAR Campus, Aladipatti Road,
Surandai – 627859,
Tenkasi District,
Tamil Nadu, South India.
+91-91767-80001
christianhistorical@gmail.com





BOOK RELEASE ANNOUNCEMENT

Religious Communalism in India: A Kandhamal Christian Experience

By Rev. Dr. D. Isaac Devadoss

Special Offer:

(All orders placed on or before March 07, 2026 will be eligible for free courier service. No courier charges will be required for purchases made within this period.)

The Christian Historical Society is pleased to announce the publication of a significant scholarly work titled:

Religious Communalism in India: A Kandhamal Christian Experience

Authored by Rev. Dr. D. Isaac Devadoss, this book is the outcome of rigorous academic research, field visits, interviews, and historical analysis. It offers a comprehensive study of religious communal violence in India, with particular focus on the Kandhamal tragedy (2007–2010), and examines the rise of Hindu nationalism and its impact on Christian identity.

This work is not merely a historical record—it is a deeply reflective and analytical contribution that documents the struggles, resilience, faith, and identity of the Christian community in Kandhamal, Odisha.

About the Book

This volume examines:

- The origin and development of Christianity in Kandhamal
- The socio-cultural and political background of the region
- The rise of Hindu nationalism and Hindutva ideology
- Religious communal violence in India (1985–2010)
- The Kandhamal violence of 2007–2008
- The suffering of women and children
- The role of the state, media, and various organizations
- Christian theological and political responses
- A critical analysis of identity, nationalism, and religious conflict

The study engages Postcolonial Theory, Social Action Theory, Theory of Ideology, and Dialogical Self Theory to provide an academic and contextual analysis.

This book stands as:

- A scholarly resource
- A historical testimony
- A theological reflection

- A voice for the voiceless

Price Details

- Book Price: ₹500

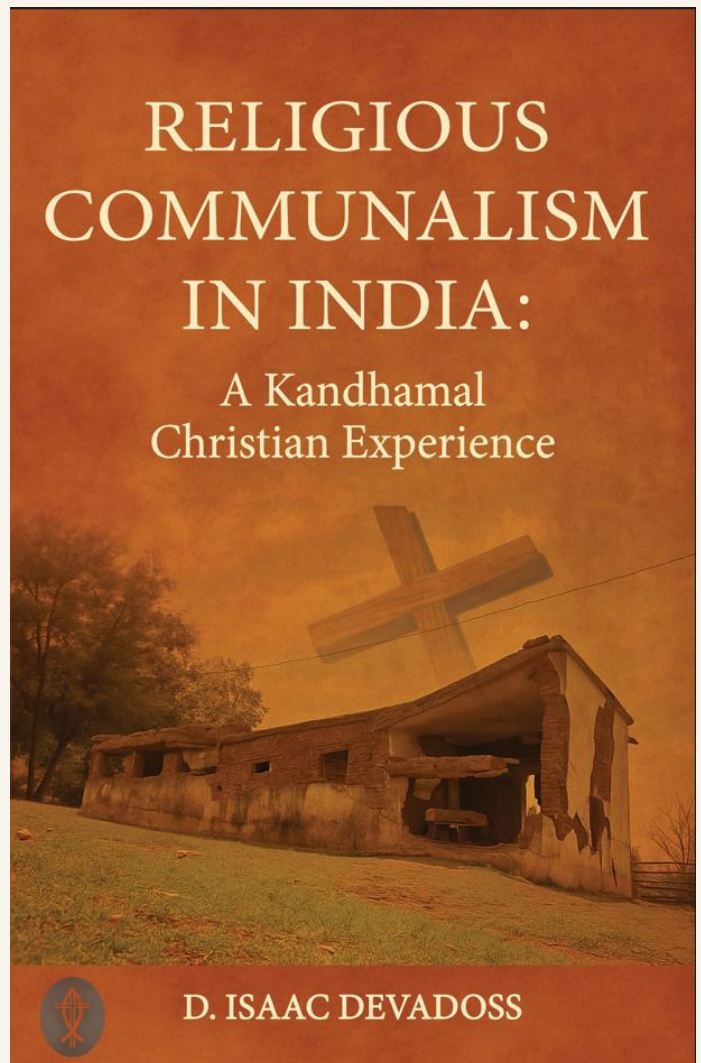
Availability

The book will be available from next week.

It will soon be available online as well.

Those who wish to purchase the book are requested to register through the Google Form and complete the payment process.

**Scan to
Order Now**





காவிரிக்கரையில் ஒரு கல்விக் காவலர்:

மாயவரத்தில் ரெவரெண்ட் ஜி.டி.

பேரன்புருக்கின் சுவடுகளைத் தேடி...

வரலாறு என்பது வெறும் காகிதங்களில் உறங்கும் எழுத்துக்கள் அல்ல; அது பல தியாகிகளின் வியர்வையிலும் இரத்தத்திலும் நனைந்த நிஜங்கள். அந்த நிஜங்களைத் தேடி, கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் நாம் சமீபத்தில் மேற்கொண்ட கள ஆய்வுப் பயணம், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மாயவரம் (தற்போதைய மயிலாடுதுறை) பகுதியை நோக்கியதாக அமைந்தது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் (1825 - 1830), சாதியப் பாகுபாடும் அறியாமையும் இருண்டு கிடந்த அந்தக் காவிரிக்கரையில், கல்வியெனும் தீபத்தை ஏற்றி, ஆன்மீகப் புரட்சியை வித்திட்ட சி.எம்.எஸ் (CMS) மிஷனரி ரெவரெண்ட் ஜி.டி. பேரன்புருக் (Rev. G.T. Barenbruck) அவர்களின் அழியாத சுவடுகளை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை ஆவணப்படுத்துகிறது.

1. மாயவரம்: 19-ஆம் நூற்றாண்டின் சமூகப் பின்னணி

நமது கள ஆய்வுக்குழு மாயவரம் மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் பயணித்தபோது, அங்குள்ள பழமையான கோயில்களையும், காவிரி நதிக்கரை படித்துறைகளையும் காண முடிந்தது. 1825-ல் பேரன்புருக் இங்கு வந்தபோது, இப்பகுதி எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதை வரலாற்று ஆவணங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோம்.

அக்காலத்தில் மாயவரம், கும்பகோணம் மற்றும் சிதம்பரம் ஆகிய பகுதிகள் இந்து மதத்தின் மிக முக்கியத் தளங்களாக விளங்கின. கல்வி என்பது குறிப்பிட்ட உயர் சாதியினருக்கு மட்டுமே சொந்தமாக இருந்தது. விளிம்புநிலை மக்கள் கல்வியறிவின்றி, மூடநம்பிக்கைகளின் பிடியில் சிக்கியிருந்தனர். இவ்வளவு சவால்கள் நிறைந்த ஒரு களத்தைத்தான் பேரன்புருக் தனது பிரதான ஊழியத் தளமாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

2. மாயவரத்தின் மாபெரும் கல்விய் புரட்சி

பேரன்புருக் மாயவரத்தில் ஒரு நிலத்தை வாங்கி 'மிஷன் வளாகத்தை' (Mission Compound) அமைத்தார். அவர் ஆற்றிய பணிகளில் மிக முக்கியமானது கல்விய் பணி. நமது கள ஆய்வில் அவர் அமைத்த பள்ளிகளின் அடித்தளங்களைத் தேடினோம்.

அவர் வெறும் மதத்தைப் போதிக்காமல், சுமார் 29 முதல் 33 பள்ளிகளை மாயவரம் மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டாரக் கிராமங்களில் நிறுவினார். இந்தப் பள்ளிகளில் 1,600 முதல் 1,750 மாணவர்கள் வரை கல்வி பயின்றனர். இதில் ஆச்சரியப்பட வைக்கும் வரலாற்று உண்மை என்னவென்றால், அவர் ஒரு 'சமத்துவக் கல்வியை'

வழுங்கினார்.

- பிராமணர்கள் (சுமார் 78 பேர்),
- இஸ்லாமியர்கள் (43 பேர்),
- சூத்திரர்கள் எனப்படும் இடைநிலைச் சாதியினர் (1505 பேர்),
- தலித் மக்கள் (Parriars - 130 பேர்)

என அனைவரும் எந்தப் பாகுபாடும் இன்றி ஒரே கூரையின் கீழ் அமர்ந்து கல்வி கற்றனர். ஒருமுறை ஒரு இந்து தந்தை பேரன்புருக்கிடம் வந்து, 'என் மகன் சில மாதங்கள் மட்டுமே உங்கள் பள்ளியில் படித்தான்; ஆனால் என் வாழ்நாளில் நான் கற்றதை விட அவன் அதீதம் கற்றுக்கொண்டு, இப்போது எனக்கே போதிக்கிறான்' என்று நெகிழ்ந்து கூறியதை சி.எம்.எஸ் ஆவணங்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

3. சுதேசத் தலைவர்களை உருவாக்கிய 'மாயவரம் செமினரி'

ஐரோப்பிய மிஷனரிகளை மட்டுமே நம்பியிருக்காமல், தமிழ் மண்ணின் மைந்தர்களே ஆசிரியர்களாகவும், போதகர்களாகவும் மாற வேண்டும் என்ற தீர்க்கதரிசனப் பார்வை பேரன்புருக்கிற்கு இருந்தது. அதற்காக அவர் மாயவரம் மிஷன் வளாகத்தில் ஒரு இறையியல் பயிற்சி மையத்தை (Seminary) நிறுவினார்.

இதில் சுமார் 30-க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் இளைஞர்கள் தங்கிப் படித்தனர். அவர்களுக்கு வேதக்கல்வியோடு, ஆங்கிலம், கணக்கு மற்றும் உலக வரலாறும் கற்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் பயிற்சி மையத்தின் மூலம் உருவானவர்கள்தான் பின்னாளில் தென்னிந்தியாவின் முதல் சி.எம்.எஸ் தமிழ் போதகராக மாறிய ரெவரெண்ட் ஜான் தேவசகாயம் மற்றும் பல சிறந்த உபதேசியார்கள் ஆவர்.

4. சாதிய இருளைக் கிழித்த 'சமத்துவப் பந்தி'

நமது கள ஆய்வில் நாம் உணர்ந்த மிக முக்கியமான வரலாற்றுப் பதிவு இது. அக்காலத்தில் திருச்சபைக்குள்ளும் சாதிப் பாகுபாடு ஆழமாக வேரூன்றி இருந்தது. கீழ் சாதி மக்களுடன் இணைந்து உணவு உண்ணவோ, ஆராதனையில் பங்கேற்கவோ உயர் சாதிப் பின்னணியில் இருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்கள் மறுத்தனர்.

இதை ஒழிக்க, பேரன்புருக் மற்றும் ஜான் தேவசகாயம் ஆகியோர் செமினரியை ஒரு சமத்துவக்



களமாகப் பயன்படுத்தினார். ஜான் தேவசகாயம் தனது அறைக்கு, 'கொர்நேலியஸ்' என்ற பிற சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உபதேசியாரையும், பிற சமூக மாணவர்களையும் ஒன்றாக உணவு உண்ண அழைத்தார். பல மாணவர்கள் சாதிப் பழக்கத்தின் காரணமாக உணவருந்த மறுத்து வெளியேறியபோதும், பேரன்புருக் அதைத் தொடர்ந்து கண்டித்து, சபைக்குள் சமத்துவத்தைக் கொண்டுவரக் கடுமையாகப் போராடினார்.

5. நதிக்கரை ஊழியமும், வலங்கைமான் ஆசிரியரின் மாற்றமும்



காவிரி நதிக்கரையில் நீராட வரும் மக்களிடமும், கும்பகோணம், சிதம்பரம் போன்ற இடங்களில் நடைபெறும் மாபெரும் தேர்த்திருவிழாக்களிலும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் நடுவே பேரன்புருக் துண்டுப் பிரசுரங்களை விநியோகித்து நற்செய்தியை அறிவித்தார்.

இதன் விளைவாக, வலங்கைமான் பள்ளியில் ஆசிரியராக இருந்த 'சிதம்பரம்' என்ற உயர் சாதியைச் சேர்ந்தவர் வேதத்தை வாசித்து மனம் மாறினார். எவ்வித எதிர்ப்பும் இன்றி, அவரே ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பள்ளியைத் திறந்து மாணவர்களோடு ஜெபங்களை நடத்தினார். பின்னர் அவர் பேரன்புருக்கால் ஞானஸ்நானம் பெற்று, 'ஸ்ரீபன்' எனப் பெயர் மாறி, ஒரு சிறந்த மிஷனரி உதவியாளராகச் செயல்பட்டார்.

6. பெண்களின் முன்னேற்றத்தில் அன்னா பேரன்புருக்

பேரன்புருக்கின் மனைவி அன்னா, மாயவரத்தில் பெண்களுக்கான பள்ளிகளைத் திறந்தார். ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் தனது வீட்டில் பெண்களுக்கான சிறப்பு ஜெபக் கூட்டங்களை நடத்தினார். அவரது அன்பான அணுகுமுறையால் ஞானமுத்து, தேவாபிரசாதம், யோகன்னா, கிறிஸ்டினா போன்ற பல உள்ளூர் பெண்கள் சிறந்த விசுவாசிகளாகவும், சமூகத்தில் விழிப்புணர்வு பெற்றவர்களாகவும் மாறினர்.

7. 'பேரன்புருக் ஜயாவின் தியான இடம்': கள ஆய்வில் நெகிழ்ச்சி

பேரன்புருக்கின் ஓய்வறியாத உழைப்பால் அவரது உடல்நிலை கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. 1830-ஆம் ஆண்டுவாக்கில், அவருக்குத் தொண்டையில் இருந்த ஒரு ரத்த நாளம் வெடித்தது (Bursting of a blood-vessel). மருத்துவர்களின் அறிவுரைப்படி அவர் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

நமது கள ஆய்வில் நம்மை மிகவும் நெகிழ வைத்த பதிவு என்னவென்றால், அவர் மாயவரம் மிஷன் வளாகத்தில் மரங்களை நட்டு ஒரு அழகான தோட்டத்தை உருவாக்கியிருந்தார். அவர் சென்ற பிறகு பல வருடங்கள் கழித்து, அங்கு வந்த புதிய மிஷனரிகள் பார்த்தபோது, அந்த ஊர் மக்களும் விசுவாசிகளும் அந்த மரத்தடியை மிகவும் புனிதமான இடமாகப் பாதுகாத்து வந்தனர். அந்த இடத்திற்கு 'பேரன்புருக் ஜயாவின் தியான இடம்' (Mr. Barenbruck's meditation place) என்று பெயரிட்டு அன்போடு அழைத்தனர். அந்த மண்ணோடும் மக்களோடும் அவர் எந்த அளவு ஒன்றிப் போயிருந்தார் என்பதற்கு இதுவே சாட்சி.

இந்தியாவை விட்டுச் சென்ற அவர், 1833-ஆம் ஆண்டு மே 5-ஆம் தேதி ஜெர்மனியில் காலமானார். மரணப் படுக்கையில் அவர் எழுதிய கடைசி கடிதத்தில், தன் மகன்களையும் மிஷனரிகளாக இந்தியாவிற்கே அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படியே அவரது

மகன் ஜான் பேரன்புருக், திருநெல்வேலி வந்து சிவகாசியில் ஊழியம் செய்து அங்கேயே மரித்தார்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் மாயவரத்தில் நாம் மேற்கொண்ட இந்தக் கள ஆய்வு, ஒரு மாபெரும் மிஷனரியின் தியாகங்களை நேரில் உணரும் வாய்ப்பாக அமைந்தது. இன்று மாயவரத்தில் (முயிலாடுதுறையில்) மிடுக்காக நிமிர்ந்து நிற்கும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும், தேவாலயங்களுக்கும், சமத்துவச் சிந்தனைகளுக்கும் ஆணிவேராக இருந்தவர் ஜி.டி. பேரன்புருக். அவர் மாயவரத்தின் மண்ணில் சிந்திய வியர்வையும் இரத்தமும் இன்று ஆயிரக்கணக்கான விசுவாசிகளாகவும், கல்விமான்களாகவும் உருவெடுத்து நிற்கிறது. இந்த வரலாற்றுச் சுவடுகளைப் பாதுகாத்து, அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்வது நமது தலையாய கடமையாகும்.

மன்னா செல்வகுமார்
கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்.



கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்வீதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்வீதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001



சவேரியாரின் தளராத தூண்:

தந்தை ஹென்ரிக் ஹென்ரிக்ஸ்!

புனித பிரான்சிஸ் சவேரியாரின் இந்தியப் பணி பற்றிப் பேசும்போது, அவரது சாதனைகளுக்குப் பின்னால் உறுதுணையாக நின்ற ஒரு மாமனிதரை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். அவர்தான், அருள்திரு ஹென்ரிக் ஹென்ரிக்ஸ்! சவேரியார் ஒரு பெரும் புயலாக வந்து கிறிஸ்தவத்தின் விதைகளைத் தூவினார் என்றால், அந்த விதைகள் முளைத்து, தழைத்து, ஒரு பெரும் ஆலமரமாக வளரத் தேவையான அடித்தளத்தை அமைத்தவர் ஹென்ரிக்ஸ்.

யார் இந்த ஹென்ரிக் ஹென்ரிக்ஸ்?

போர்ச்சுகல் நாட்டைச் சேர்ந்த ஹென்ரிக்ஸ், 1547-ஆம் ஆண்டு, தனது சகோதரருடன் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு இயேசு சபை குழு. தென்தமிழகத்தின் முத்துக்குளித்துறைக்கு (Fishery Coast) வந்திறங்கிய அவரது திறமையையும், ஆழ்ந்த பக்தியையும் உடனடியாகக்

கண்டு கொண்டார் சவேரியார். சற்றும் தாமதிக்காமல், பரதவர்கள் நிறைந்த அந்தப் பகுதியின் முழுப் பொறுப்பையும் அவரிடம் ஒப்படைத்தார். இது ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணியின் தொடக்கமாக அமைந்தது.

**மொழிப் பணியின்
புதாமகன்!**

ஹென்ரிக்ஸின்
சாதனைகளில்



தலையாயது அவரது மொழிப் பணி. கிறிஸ்தவ போதனைகள் மக்களின் இதயங்களைச் சென்றடைய, அது அவர்களின் தாய்மொழியிலேயே இருக்க வேண்டும் என்பதை சவேரியார் ஆழமாக உணர்ந்தார். அந்தப் பெரும் கனவை நனவாக்கும் பொறுப்பை ஹென்ரிக்ஸ் கைகளில் கொடுத்தார்.

1. தமிழ் இலக்கணம் மற்றும் அகராதி: அன்றுவரை முறைப்படுத்தப்படாத தமிழ் மொழிக்கு, ஒரு முழுமையான இலக்கணத்தையும், முதல் சொல்லகராதியையும் உருவாக்கும் மாபெரும் பணியை சவேரியார் அவரிடம் ஒப்படைத்தார்.
2. வியக்க வைத்த திறமை: வெறும் ஆறே மாதங்களில், ஹென்ரிக்ஸ் தமிழ் மொழியை முழுமையாகக் கற்று, அதன் இலக்கணத்தை முறைப்படுத்தினார். இந்த அசாதாரண சாதனை, அவரது மொழித்திறனுக்கும், அர்ப்பணிப்புக்கும் ஒரு அழியாத சான்றாகும்.
3. அச்சுக்கலையின் முன்னோடி: அவரது



இந்த உழைப்பே, பிற்காலத்தில் தமிழ் அச்சுக்கலையின் தந்தை எனப் போற்றப்படவும், முதல் தமிழ் அச்சுப் புத்தகமான 'தம்பிரான் வணக்கம்' (1578) வெளிவரவும் அசைக்க முடியாத அடித்தளமிட்டது. இது கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பும் முறையில் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

சவேரியார்ன் பார்வையீல் ஹென்ரிக்ஸ்:

சவேரியார், ஹென்ரிக்ஸ் மீது எல்லையற்ற மதிப்பும், அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தார். புனித இஞ்ஞாசியாருக்கு எழுதிய கடிதத்தில், 'ஹென்ரிக்ஸ் ஒருவரே ஒரு பெரும் படைக்குச் சமமானவர்' என்று புகழ்கிறார். மேலும், அவரது கடின உழைப்பைப் பாராட்டி, அவருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் கடிதம் எழுதி ஊக்கப்படுத்துமாறு இஞ்ஞாசியாருக்குப் பரிந்துரைக்கிறார். இது ஹென்ரிக்ஸின் முக்கியத்துவத்தை சவேரியார் எவ்வளவு தூரம் உணர்ந்திருந்தார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

சவால்களும், சவேரியார்ன் அரவணைப்பும்:

எண்ணற்ற கிறிஸ்தவ கிராமங்களின் பொறுப்பு, போர்த்துக்கீசிய அதிகாரிகளின் கொடுமைகள் என கடுமையான பணிச்சுமை ஹென்ரிக்ஸை மனத்தளர்ச்சி அடையச் செய்தது. அப்போது, ஒரு மூத்த சகோதரனைப் போல, ஒரு ஆன்ம குருவைப் போல சவேரியார் அவருக்கு எழுதிய கடிதம் நெஞ்சை உருக்குகிறது.

'என் அன்புச் சகோதரனே... நீங்கள் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும் குழந்தைகள் அடையும் பேரின்பத்தை எண்ணிப் பாருங்கள். உங்களால் தான் அவர்கள் பரலோகம் செல்கிறார்கள். இந்த எண்ணம் உங்கள் சோர்வை நீக்கட்டும். சாத்தான் உங்களை அந்த இடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தவே விரும்புகிறான்,' என்று கூறி, தளர்ந்திருந்த ஹென்ரிக்ஸின் தோள்களைத் தட்டிக் கொடுக்கிறார்.

முடிவாக...

சவேரியாரின் கனவுகளை, வெறும் விதைகளாக மண்ணில் விழுந்துவிடாமல், ஆழமான வேர்களூடன் ஒரு மாபெரும் விருட்சமாக வளர்த்தெடுத்த பெருமை ஹென்ரிக் ஹென்ரிக்ஸையே சாரும். அவர் வெறும் மொழிபெயர்ப்பாளர் அல்ல; அவர் ஒரு நிர்வாகி, ஒரு கட்டமைப்பாளர், சவேரியாரின் தளராத தூண். இன்று, தென்தமிழகத்தில் கிறிஸ்தவம் தழைத்தோங்கி நிற்கிறது என்றால், அதன் ஆணிவேரில் ஹென்ரிக்ஸின் வியர்வையும், அர்ப்பணிப்பும் கலந்திருக்கிறது என்பதை நாம் என்றும் நினைவுகூர வேண்டும்.

மன்னா செல்வகுமார்
கிறிஸ்தவ மரபு ஆய்வாளர்



கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் நூலகம் & அருங்காட்சியகம்



கன்னியாகுமரி மாவட்டம், குலசேகரம் பகுதியில் செயல்பட்டு வரும் Justin Hospital-இன் மருத்துவர் Dr. S. Justin Ponthompson அவர்கள் நமது கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்திற்கு அன்புடன் வருகை தந்து நூலகத்தை பார்வையிட்டார்கள்.

நூலகத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் வரலாற்று ஆய்வு பணிகள் குறித்து அவர்கள் பல முக்கியமான மற்றும் பயனுள்ள ஆலோசனைகளை வழங்கினார்கள். மேலும், நமது நூலகத்தின் வளர்ச்சிக்காக பல அரிய மற்றும் சிறப்பு மிக்க கிறிஸ்தவ வரலாற்று நூல்களையும் அன்பளிப்பாக வழங்கியதற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

அவர்களின் அன்பான வருகைக்கும், நூலகத்திற்கு வழங்கிய அரிய நூல்களுக்கும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியையும் மரியாதையையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நூல் அறிமுகம்:

அந்நிய தேசத்தில் இந்திய திருச்சபை

ஆசிரியர்: முனைவர் நெப்போலியன் பத்மநாதன்

நூல் திறனாய்வு:

கிறிஸ்தவப் பரவல் என்பது மேலைநாடுகளில் இருந்து கீழைநாடுகளை நோக்கி நிகழ்ந்தது என்பதே பொதுவான வரலாற்றுப் பார்வை. ஆனால், அந்தப் பார்வையைத் தலைகீழாக மாற்றுகிறது முனைவர் நெப்போலியன் பத்மநாதன் அவர்களின் இந்த ஆய்வு நூல். 19-ஆம் நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலியிலிருந்து தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள், கடல் கடந்து இலங்கைக்குச் சென்று, அங்கு தேயிலைத் தோட்டங்களில் பணியாற்றிய மக்களிடையே இறைப்பணி ஆற்றிய அரிய வரலாற்றை ஆதாரங்களோடு பேசுகிறது 'அந்நிய தேசத்தில் இந்திய திருச்சபை'.

திருநெல்வேலி அருட்பணி சங்கத்தின் (CMS) கீழ் இயங்கிய இந்த முன்னோடிகளின் தியாகம், அர்ப்பணிப்பு, அவர்கள் சந்தித்த சவால்கள், இலங்கையில் அவர்கள் ஏற்படுத்திய சமூக, ஆன்மிகத் தாக்கங்கள் என பலராலும் அறியப்படாத பக்கங்களை இந்த நூல் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. இது வெறும் வரலாற்றுப் பதிவு மட்டுமல்ல; தெற்கிலிருந்து தெற்கிற்கே பயணித்த ஒரு

மாபெரும் அருட்பணியின் மறக்கப்பட்ட தியாகங்களுக்குச் செலுத்தப்படும் மரியாதையாகும்.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

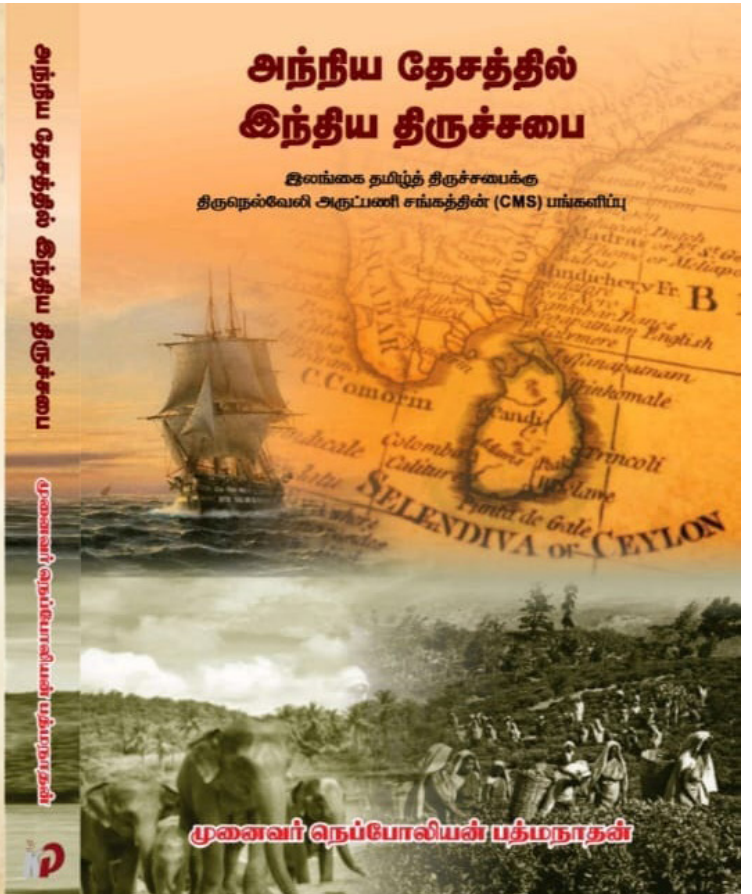
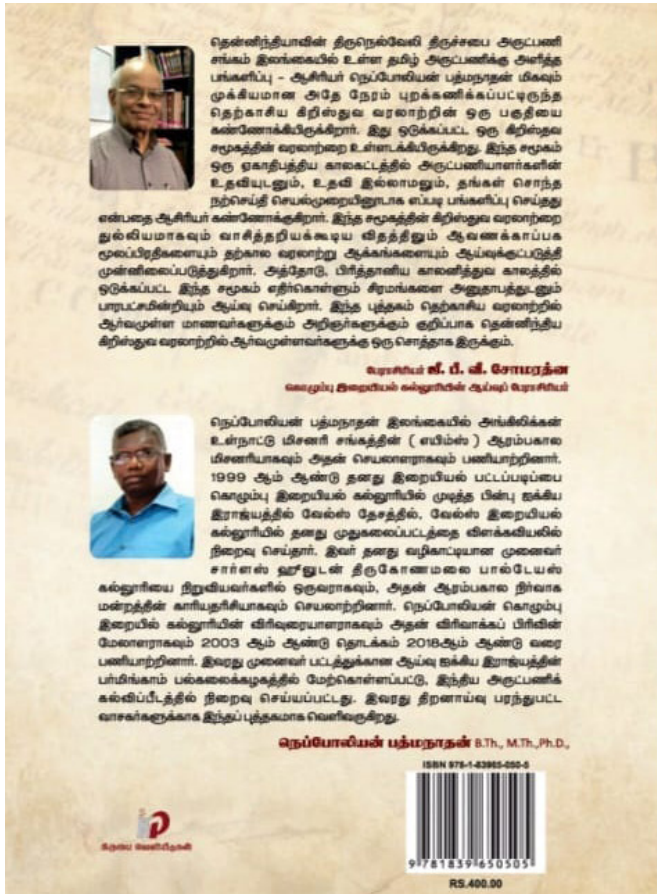
நூலாசிரியர் முனைவர் நெப்போலியன் பத்மநாதன், திருச்சபை வரலாற்றின் மறைக்கப்பட்ட பக்கங்களைத் தேடி ஆய்வுசெய்வதில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர். பல ஆண்டு காலக் கள ஆய்வு, ஆவணத் தேடல் ஆகியவற்றின் மூலம், புதைந்துபோன இந்த வரலாற்று உண்மைகளைத் தோண்டி எடுத்து, ஒரு முழுமையான நூலாக நமக்குத் தந்திருக்கிறார். அவரது இந்த உழைப்பு, கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு ஒரு முக்கியக் கொடையாகவும், வருங்கால ஆய்வுகளுக்கு ஒரு திறவுகோலாகவும் அமைகிறது.

நூல் கிடைக்கும் இடம் மற்றும் தொடர்பு விவரங்கள்:

Christian Historical Society – Library & Museum

தொடர்புக்கு:

+91 91767 80001





கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்
வழங்கும்

கிளாரிந்தா

(த்ருநெல்வேலி திருச்சபையின் தாய்)

& அவருடன் பணியாற்றிய தமிழ் உடன் பணியாளர்களின் வேர்கள்

25 ஏப்ரல்
2026

சனிக்கீழமை
காலை 10 மணி முதல்



கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகம் & அருங்காட்சியகம்
ASAR வளாகம், ஆழைப்படி ரோடு,
சுரண்டை - 627859 தென்காசி மாவட்டம்,



உரையாளர்



பேராசிரியர் Dr. theol. habil, Dr. phil. **டேனியல் ஜெயராஜ்**
பேராசிரியர் எமெரிடஸ், ஸ்வீடீஸ் ஹோப் பல்கலைக்கழகம், ஓங்க்லாந்து
கல்வி ஆய்வுநர் (Academic Dean), OCRPL. ஓங்க்லாந்து

- தமிழ்நாட்டின் முன்னணி வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள்,
- இறையியல் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள்,
- ஆராய்ச்சி மாணவர்கள், திருச்சபை பணியாளர்கள்
- மற்றும் வரலாற்று ஆர்வலர்கள் கலந்து கொண்டு
கருத்தரங்கினை சிறப்பிக்க உள்ளனர்.

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாறு, மரபு மற்றும் திருச்சபை வளர்ச்சி குறித்து ஆழமான புரிதலை விரும்பும்
ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள், திருச்சபை தலைவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் அனைவருக்கும்
இக்கருத்தரங்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பாக அமையும்.

+ 91 91767 80001

பதிவு செய்ய

- கருத்தரங்கில் பங்கேற்க முன்பதிவு அவசியம்.
- பங்கேற்பாளர் எண்ணிக்கை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது
- பதிவு கட்டணம்: ₹ 500 மட்டும் (மதிவு உணவு மற்றும் தேநீர் உட்பட)
- பதிவு செய்ய வழங்கப்பட்டுள்ள QR குறியீட்டில் பதிவு செய்யவும்.





Yearly
Subscription



600

christianhistoricalsociety.in

Apply Now

Monthly Magazine for church history



Return Requested:

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only

To

CHRISTAVA VARALATHRU SUVADUGAL

2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.



Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: 91767 80001

Two empty yellow rectangular boxes for providing contact information.